argo

Ediční plán 2025

leden — červen

8

Beletrie — 4

Nejočekávanější tituly — 6
Edice AAA — angloameričtí autoři — 16
Edice AAB — angloameričtí básníci — 17
Světová beletrie mimo edice — 18
Mýty, pohádky a legendy — 32
Literatura nejen pro ženy — 33
Česká poezie — 38
Česká beletrie — 40
Thrillery a detektivky — 49
Sci-fi a fantasy — 56
Komiks — 61
Literatura pro děti a mládež — 65

Miranda July
Na čtyřech

Jakub Szántó
Mezi mlýnskými kameny

14

Populárně-naučná a odborná literatura — 74

Publicistika a esejistika — 76
Edice Capricorn — 78
Obrazové publikace — 79
Edice Crossover — 80
Edice Zip — 81

Pavla Horáková
Okno na západ

13

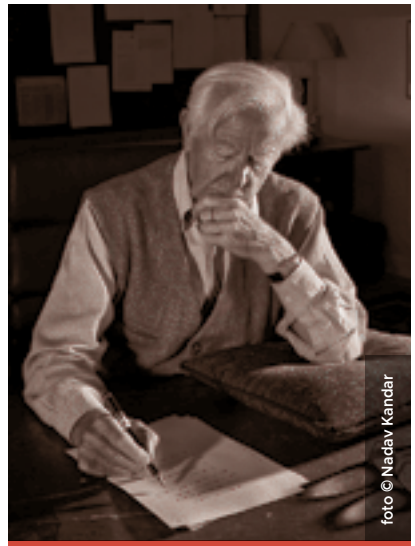

50

Historická literatura — 82

Mimo edice — 84
Edice Ecce Homo — 86
Edice Paměť středověku — 87
Edice Itineraria — 88
Edice Každodenní život — 89

John le Carré
Ctihodný školáček

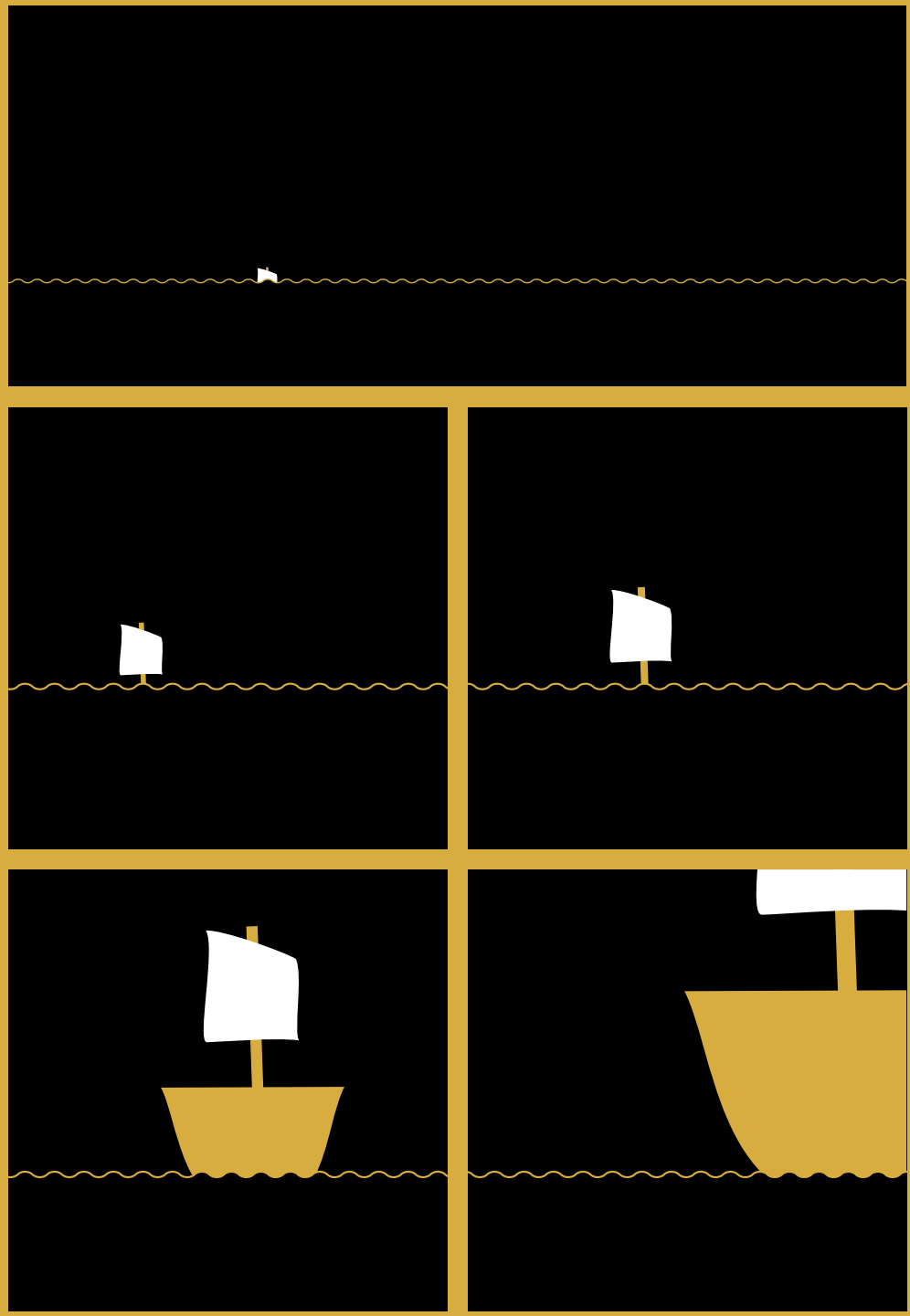

nakladatelství argo

Beletrie

6–73

Jean-Michel Guenassia

Narodil se roku 1950 v Alžíru, vystudoval práva v Paříži a pracoval zde jako advokát. Později se začal živit psanou tvorbou, napsal řadu scénářů k filmům a několik divadelních her. Jeho první próza, detektivní novela *Stoprocentní riziko*, byla následně převedena do filmové podoby. V roce 2002 se rozhodl, že napíše „román svého života“ a následujících šest a půl roku pracoval pouze na knize *Klub nenapravitelných optimistů*. Když román v roce 2009 konečně vyšel, okamžitě si získal přízeň kritiků i čtenářů a obdržel Prix Goncourt des Lycéens. Kniha byla přeložena do 11 jazyků a stala se bestsellerem i v Česku. Po sérii tematicky pestrých knih (*Vysněný život Ernesta G.*, *Nezmar*, *Valčík stromů a nebe*, *O osudovém vlivu Davida Bowieho na holky*) se vrátil nejen k hrdinům své nejúspěšnější knihy a vydal volné pokračování „Optimistů“, román *Zaslíbené země*.

foto © Sandrine Expilly

Děj se vůle boží

Přeložila Iveta Šimpachová

V roce 1924 se v poválečné euforii v taneční restauraci seznámí servírka Irène a Georges, kulisák pařížských filmových studií. Zamilují se, vezmou se, narodí se jim děti. První je Arlène. Je jiná než její sestry i její nerozluční přátelé Thomas, Daniel a Marie. Arlène je zvídavá, ponořená v knížkách, a když vyroste, rozhodne se prorazit hráz nízkého původu, genderových předsudků a nedůvěry – chce se stát inženýrkou a věnovat se výzkumu atomové energie. Doba se ale změnila, život se dávno neodehrává na filmovém plátně a tanečních parketech. Arlènina generace čelí válkám, krizím i společenským otřesům, na jejichž pozadí prožívá své lásky, setkání, rozchody, naděje i bolest. Jean-Michel Guenassia v románu *Děj se vůle boží* fundovaně a čtivě líčí francouzské dvacáté století od epochy celuloidového snění po vývoj první francouzské atomové bomby.

Již vyšlo:
Klub nenapravitelných optimistů, Vysněný život Ernesta G., Stoprocentní riziko, Nezmar, O osudovém vlivu Davida Bowieho na holky, Zaslíbené země

Knihařka z Oxfordu

Přeložila Lenka Sobotová

Píše se rok 1914 a mladí muži odcházejí do války. Británii musejí udržet v chodu ženy. Peggy pracuje jako knihařka v nakladatelství Clarendon v Oxfordu, žije na obytném člunu se svou sestrou-dvojčetem Maud a touží po vzdělání. Potajmu čte knihy, které váže, a zmetky si odnáší domů, čímž rozšiřuje sbírku, kterou započala už jejich matka, také knihvazačka. Peggy touží po studiu na Oxfordské univerzitě, ale celý život musí poslouchat, že ona má knihy vázat, a ne číst. Navíc se musí postarat o Maud, která je výjimečná, jiná, a také zranitelná.
Dopisy od přátel na frontě a setkání s belgickými válečnými uprchlíky a raněnými Peggy jednak seznámí s realitou brutální války, jednak otevřou možnost změny v životě, který se zdál být předem nalinkovaný. Jenže láska je velký závazek.
Knihařka z Oxfordu vtáhne čtenáře nejen do atmosféry válečné Anglie, ale také do doby, kdy ženy musely bojovat o každý krůček k rovnoprávnosti. Je to román o vědění, o tom, kdo jej utváří, kdo k němu má přístup, a o tom, o co společnost přichází, když je někomu upíráno.

Již vyšlo: Slovník ztracených slov

Pip Williamsová

Pip Williamsová se narodila v Londýně, vyrostla v Sydney a dnes žije s rodinou v jižní Austrálii. Ve své původní profesi sociologky se zabývala otázkou, co vede k dobrému, spokojenému životu. Když ji akademická práce omrzela, pokusila se nalézt odpověď na tuto otázku v praxi, sebrala celou rodinu a odjeli do Itálie pracovat na farmách. O této zkušenosti napsala vzpomínkovou prózu *One Italian Summer* (Italské léto), která se v Austrálii setkala s velkým čtenářským ohlasem. Po přečtení knihy *Profesor a šílenec. Příběh o vraždě, šílenství a vzniku Oxfordského slovníku* od Simona Winchestera se vydala do oxfordských archivů a výsledkem byl její první román *Slovník ztracených slov*, příběh nejslavnějšího slovníku všech dob a zapomenutých žen, které se na jeho vzniku podílely. A protože jí bylo líto Oxford opustit, nechává nás ve svém nejnovějším románu *Knihařka z Oxfordu* nahlédnout do života žen, díky kterým knihy nepřestaly vycházet ani za války.

foto © Kiera Fyles, Palmer Photography

Miranda July

Miranda July (*1974) je americká režisérka, scenáristka, herečka a spisovatelka. Její rozmanité, multižánrové dílo se v zaoceánských intelektuálních kruzích těší až kultovní pověsti; její prozaická tvorba ji v posledních letech proslavila i u širší veřejnosti.

Jedna z největších literárních událostí uplynulého roku vychází i v českém překladu!

Na čtyřech

Přeložila Michala Marková

Málokteré knize se povede ocitnout se na čele žebříčku bestsellerů *New York Times* a dalších zaoceánských listů, a zároveň vzbudit nefalšované nadšení literárních recenzentů a posbírat nominace na všemožné literární ceny, včetně prestižní National Book Award for Fiction. Novému románu *Na čtyřech* všestranné umělkyně Mirandy July se tento husarský kousek povedl. O co v knize, jež tolik zaujala odborné publikum i širokou čtenářskou veřejnost, vlastně jde? Vypravěčka románu, středně známá umělkyně prožívající akutní krizi středního věku, se rozhodne podniknout cestu autem z Los Angeles do New Yorku. Rozloučí se s mužem a dítětem, ale půl hodiny po startu z náhlého popudu odbočí z dálnice, ubytuje se v tuctovém motelu a její cesta nabere naprosto jiný a naprosto nečekaný směr.

Druhý román Mirandy July potvrzuje, jak mimořádným způsobem tato autorka přistupuje k próze. Vypráví příběh o ženském hledání nového druhu svobody, a činí tak sarkasticky, s dokonalým komediálním načasováním, s nezkrotnou potřebou zkoumat ty největší intimnosti a s přímo hmatatelným potěšením z posouvání hranic. Takhle knížka – částečně groteskní taškařice, částečně něžný text o proměnách sexuálního, milostného a rodinného života pětačtyřicetileté umělkyně – překonává veškerá očekávání a zároveň obnažuje naše utkvělé představy o životě ženy. Miranda July se ve svém románu chopila důvěrně známého materiálu a uhnětla z něj text, který je strhující a skrznaskrz živoucí.

Šálivá hra světla

Přeložil Michael Půček

Román o filmovém režisérovi v třetí říši, o umění a moci, o krásе a barbarství je mistrovské dílo. *Šálivá hra světla* ukazuje, co dokáže literatura: skrze fikci dát vyniknout pravdě.
Jeden z největších režisérů své doby, G. W. Pabst (narozen 1885 v Roudnici nad Labem), je v době, kdy se Hitler dostane k moci, ve Francii. Před hrůzami, které se odehrávají v Německu, prchne do Hollywoodu. Jenže pod oslnivým kalifornským sluncem vypadá tenhle světoznámý režisér najednou jako trpaslík. Ani slavná Greta Garbo, kterou svým dílem učinil nesmrtelnou, mu nedokáže pomoct. A tak se Pabst ocitá zpátky ve své vlasti, Rakousku. Německý ministr propagandy Goebbels chce, aby pro něj filmový génius pracoval, a odmítá jakýkoli náznak odporu, navíc Pabstovi slibuje hodně. A zatímco si Pabst pořád ještě myslí, že vábení dokáže vzdorovat a že se nepodvolí ničemu jinému než umění, vstoupil už dávno na tenký led a beznadějně se zamotal do pavučiny moci.

Již vyšlo: Mahlerův čas, Tyll

Daniel Kehlmann

Narodil se v roce 1975 v Mnichově, jeho otec byl filmový a televizní režisér a matka herečka. Vyrůstal ve Vídni, kde vystudoval germanistiku a filozofii. Dnes střídavě pobývá v New Yorku a Berlíně. Debutoval románem *Beerholmsova představa* (Beerholms Vorstellung, 1997). Pozornost kritiků i čtenářů mu ale přinesl až román *Já a Kaminski* (Ich und Kaminski, 2003, česky 2010). Skutečnou hvězdu z něj pak učinila kniha *Vyměřování světa* (Vermessung der Welt, 2005, česky 2007). V češtině rovněž vyšel další skvělý Kehlmannův román *Tyll* (Tyll, 2017, česky 2019). Daniel Kehlmann získal několik významných literárních ocenění, mj. se román *Vyměřování světa* dostal do užší nominace na prestižní Německou knižní cenu a anglický překlad *Tylla* se stal finalistou International Booker Prize.

Caroline De Mulder

Caroline De Mulder (*1976, Gent) je spisovatelka a univerzitní profesorka. Její rodná řeč je nizozemština, vzdělání ale získala jak v nizozemštině, tak ve francouzštině a vystudovala románskou filologii v Namuru, Gentu a Paříži. Je autorkou šesti románů, finalistkou několika literárních cen a laureátkou prestižní belgické ceny Prix Victor-Rossel (za prvotinu *Ego Tango*), dále pak Prix Auguste-Michot, která je udělována belgickým, francouzsky píšícím autorům za dílo věnované Flandrám (za *Calcaire*) a Prix Transfuge udělované v žánru krimi a Prix Sade v žánru erotické literatury (za *Manger Bambi*). Všechny její romány vyšly v předních francouzských nakladatelstvích Gallimard a Actes Sud. Píše také eseje, v akademické sféře se věnuje srovnávací literatuře a vede literární kurzy na univerzitě v Namuru. Střídavě žije v Paříži a Namuru.

foto © Francesca Mantovani

Himmlerova porodnice

Přeložila Jana Chartier

Ústav Heim Hochland v Bavorsku, rok 1944. Ve vzorové nacistické porodnici panuje mír a klid, aby děti, narozené pro nový řád SS, a jejich matky mohly pobývat v co nejharmoničtějším prostředí. Mladičká Francouzka Renée, jež otěhotněla s německým vojákem, zde nachází útočiště do narození nechtěného dítěte. Zdravotní sestra Helga se tu stará o blaho budoucích matek a novorozenců, je ale svědkem tragických osudů žen a situací, kdy jsou „nevhodné" děti jednoduše „eliminovány". Její skálopevná přesvědčení se začínají drolit. Poláka Marka sem přivezli z Dachau, aby spolu s dalšími vězni pracoval na stavbě nových budov. Spojenci ale postupují a precizně fungující organizace domova se začíná rozkládat. Z útočiště se stává past. Autorka napsala působivý román o životě v instituci programu Lebensborn, jenž měl za cíl pod Himmlerovým patronátem rozvíjet árijskou rasu a produkovat budoucí válečníky. Jemným, přesným a citlivým jazykem vypráví příběhy, jejichž protagonistům se navzdory odlidštěné mašinérii podařilo zůstat lidmi.

Jste tady

Přeložil Miloš Urban

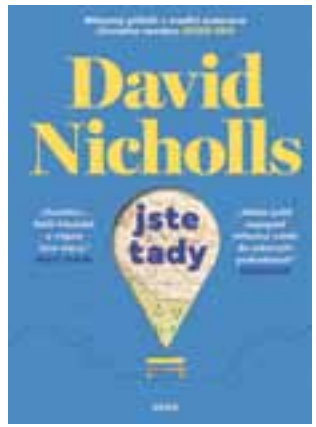

Příběh o jedné pouti ze západního pobřeží Anglie na to východní.
Dva rozvedení lidé ve středním věku, co se neznají, se připojí ke skupině přátel, kteří chtějí podniknout pěší túru do romantické Jezerní oblasti. Michael je učitel, „outdoorový" typ a samotář, který se nedokáže vzpamatovat z toho, že ho opustila žena. Marnie je redaktorka na volné noze, po rozvodu trávící většinu času čtením a upravováním rukopisů, které glosuje se svým typickým sardonickým humorem. Oba si už pomalu zvykli na to, že zůstanou sami. Když se však sejdou na tomto výletě, zjišťují, že být ve společnosti toho druhého je překvapivě příjemné, ať už pálí slunce nebo zuří vichřice.

Již vyšlo:
Otázka za deset, Záskok, Jeden den

David Nicholls

David Nicholls se narodil v roce 1966. Od dětství chtěl být hercem, tento obor vystudoval (spolu s angličtinou) v Bristolu a v New Yorku. Hrál v různých menších produkcích, než si uvědomil, že jakkoli má herectví rád, nemá pro ně vlohy. Debutoval románem *Otázka za deset* (2003, česky Argo 2013), následovala novela z divadelního prostředí *Záskok* (2005, česky Argo 2013), ale úspěchu přímo světového se dočkala až milostná románová komedie *Jeden den* (2009, česky Argo 2011), které se prodalo přes šest milionů výtisků a vznikly podle ní stejnojmenný film a seriál. Právě na *Jeden den* navazuje svou atmosférou, humorem a typem nesourodého milostného páru poslední autorův román *Jste tady*.

Katja Kettu

Katja Kettu (*1978) vystudovala režii animovaných filmů na Akademii umění v Turku a finskou literaturu na univerzitě v Tampere. Nakonec oklikou přes Tallinn a Londýn skončila v Helsinkách, kde vyučuje scenáristiku, natáčí videoklipy a píše knihy. V jejích příbězích se mísí krása s ošklivostí, vznešenost s nízkostí. Osobitý jazyk jejích literárních děl čerpá ze severské vypravěčské tradice okořeněné magickým realismem.
Její mezinárodní kariéru odstartoval třetí román *Porodní bába* (Kätilö, 2011). Příběh „nemožné lásky v nemožné době“ se stal pravou literární senzací, byl přeložen do osmnácti jazyků a také zfilmován. I v dalších románech *Můra* (Yöperhonen, 2015) a *Vlčí růže* (Rose on poissa, 2018) Katja Kettu představila čtenářstvu neznámá prostředí a silné ženské hrdinky ve víru násilí i lásky.
V nejnovějším díle *Postřehy jedné kočky* navíc zapojuje zřetelné prvky autofikce, jež umocňují znepokojivý účinek propojených příběhů dvou žen.

foto © Ofer Amir

Okno na západ

Nový román Pavly Horákové je pronikavou sondou do marasmu osmdesátých let v komunistickém Československu a zároveň působivým portrétem dospívajících hrdinů, jejich rodiny a okolí.
David a Marta spolu chodí do třídy na jednom pražském sídlišti a ze všeho nejvíc touží po západním spotřebním zboží. V Praze je tolik možností a železná opona odsud vypadá mnohem propustněji, než jak se jeví lidem v pohraničí. Husákovy děti se ve světě přežilé ideologie pohybují jako ryby ve vodě a drobné kolaboraci se systémem se učí od rodičů i učitelů. Nikdo netuší, že z normalizačního bezčasí už odtikávají poslední měsíce. Anebo tuší? Je emigrace Martiných rodičů na poslední chvíli obyčejnou smůlou, anebo včasným útěkem před spravedlivým zúčtováním? Marta s Davidem se potkají znovu po deseti letech, na sklonku budovatelských devadesátých let. Budou se však chtít sejít i jako padesátníci, kdy se charaktery načrtnuté v socialistickém dětství definitivně vybarvily? Román očima dospívajících pohlíží na konec osmdesátých let v Praze a poodhaluje, že na snobství, materialismus, konzumerismus, klientelismus, nepotismus atd. připisované kapitalismu bylo v české společnosti založeno dávno před listopadem 1989.

Již vyšlo:
Přišel befel od císaře pána, Zum Befehl, pane lajtnant, Teorie podivnosti, Srdce Evropy

Postřehy jedné kočky

Přeložila Jitka Hanušová

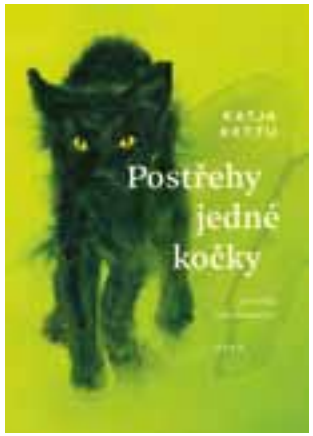

Když budoucnost přestane existovat, můžeme najít útěchu v minulosti?
Spisovatelka potratí a ztratí schopnost mluvit a psát. Z Nebeského výzkumného úřadu vyšlou svého zástupce. Ale něco se zvrtne. Objeví se kočka. A ne v Helsinkách v roce 2020, nýbrž na Ostrově daleko na severu v roce 1917. Tam začíná nový život v manželství mladé ženě Eevě. Nakonec se ale kočka ke Spisovatelce do Helsinek přece dostane. A místa, lidé a životy se propojí.
V románu kombinujícím autofikci s magickým realismem odhaluje Katja Kettu ženský úděl nejen na finském pomezí.

Již vyšlo:
Porodní bába, Sběratel dýmek, Můra, Brloh, Vlčí růže

Pavla Horáková

Pavla Horáková (*1974) je spisovatelka, překladatelka, publicistka a rozhlasová redaktorka. Od studií překládala beletrii z angličtiny a srbštiny, několik let působila v redakci zahraničního vysílání Českého rozhlasu, pro nějž nyní připravuje video cyklus o české literatuře. Devět let také pravidelně spolupracuje se stanicí Vltava. Je autorkou nebo spoluautorkou osmi knih. Debutovala dětskou detektivní trilogií o Hrobařících. Spolu s Jiřím Kamenem sestavila dvě knižní kompozice věnované českým účastníkům 1. světové války, *Přišel befel od císaře pána* (2015) a *Zum Befehl, pane lajtnant* (2018), které vzešly z rozhlasového cyklu *Polní pošta*. V roce 2018 vydala novelu *Johana* (společně se Zuzanou Dostálovou a Alenou Scheinostovou) a rovněž románovou prvotinu pro dospělé *Teorie podivnosti*, jež získala v roce 2019 cenu Magnesia Litera za prózu. V roce 2021 jí vyšel druhý román *Srdce Evropy*.

foto © Richard Kličník

Jakub Szántó

Jako televizní reportér pracuje od roku 1999. Původně začínal na TV Nova, v roce 2006 přešel do České televize. Mezi lety 2013 a 2018 působil jako její první stálý zpravodaj na Blízkém východě, na který se ve své kariéře soustředí. Na zpravodajském postu pobýval se svou ženou, novinářkou a úspěšnou televizní scenáristkou Lenkou Szántó, a syny Eliášem a Benjaminem. Je laureátem Novinářské ceny 2014 za zpravodajské pokrytí majdanské revoluce na Ukrajině a od roku 2017 také nejprestižnější novinářské Peroutkovy ceny. Za svou literární prvotinu *Za oponou války* (Argo, 2018), která popisuje zkušenosti z válek, převratů a revolucí, obdržel v roce 2019 cenu Magnesia Litera. Vystudoval na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a moderní dějiny na Středoevropské univerzitě v Budapešti. Studia ukončil doktorátem z moderních dějin na Univerzitě Karlově.

Mezi mlýnskými kameny

Gaza a její příběh

Ilustrační fotografie

Světem zmítaným ruskou agresí proti Ukrajině a světovému pořádku otřásla 7. října 2023 neslýchaně brutální agrese palestinských islamistů proti Izraeli. Vypukla nová válka, jejíž děsivá váha dopadla převážně na Gazu a jejích dva a čtvrt milionu obyvatel. Vůbec nejničivější z arabsko-izraelských konfliktů zdevastoval nevelké území jižní Levanty. Po stopách jeho historie se vydává známý blízkovýchodní reportér a autor reportážních bestsellerů Jakub Szántó.
Odhaluje kořeny pestré kulturní směsi, která tu mezi mlýnskými kameny prastarých civilizací, novějších říší i nejnovějších dějin za poslední milénia vznikla. Díky bohatým osobním zkušenostem a především prostřednictvím desítek osobních vazeb představuje portrét společnosti, která proslula unikátní barvitostí, odolností a soudržností. Kniha nabízí nezaujatý a poučený reportážní pohled.

Již vyšlo: Za oponou války, Z Izrastiny s láskou, Putinova válka

Ke hvězdám

Aleš Svoboda – od gripenů do vesmíru

Ilustrační fotografie

Stal se z něj symbol nezlomné vůle, výjimečných schopností a naděje na úspěch. Aleš Svoboda se v listopadu 2022 oficiálně stal astronautem Evropské vesmírné agentury. Předcházelo tomu náročné výběrové řízení, ve kterém Aleš uspěl jako jeden ze sedmnácti v konkurenci dalších skoro dvaceti tří tisíc uchazečů z celé Evropy. Již předtím ho kariéra zavedla mezi zhruba 20 stíhačů, kteří nad české i evropské nebe vzlétají v nadzvukových bojových letounech JAS-39 Gripen.
Jak obtížné je stát se stíhacím pilotem a jak obtížné je stát se astronautem? Jak vypadají střety s ruskými piloty nad Baltem? Kolik peněz bere za svou práci pilot Gripenu a jak vypadá jeho běžný pracovní den? Jaké jsou šance na realizaci české vesmírné mise? To jsou jen některé z otázek, které padly v knižním rozhovoru Aleše Svoboda s novináři Veronikou a Martinem Jonášovými.

Již vyšlo:
Veronika Jonášová: Ada
Martin Jonáš: Fenomén Angela Merkelová, Putinova válka

Veronika Jonášová

Veronika Jonášová (*1982) je novinářka. Vystudovala žurnalistiku a mediální studia na Karlově univerzitě v Praze a na Institutu politologických studií Sciences Po v Paříži. Pracovala v *Lidových novinách*, v České televizi a na Seznamu. Natočila dokumenty *S mámou v base*, *Máma z basy* a cyklus *Šest smyslů Berlína*. Je autorkou publicistických knih *Příběh Berlín* a *Zeď mezi námi*. V roce 2022 vydala v Argu svou první beletristickou knihu *Ada*.

Martin Jonáš

Martin Jonáš, (*1979) je novinář a moderátor. Pro zahraniční redakci České televize natáčel ve dvaceti sedmi státech světa. Více než sedm let strávil na postu zpravodaje ČT v Německu. Je autorem knih *Příběh Berlín* (2017) a *Fenomén Angela Merkelová: portrét jedné éry* (Argo, 2021) a spoluautorem knihy *Putinova válka* (Argo, 2023).

Lucia Berlinová

Lucia Berlinová se narodila roku 1936 v aljašském Juneau. Její otec byl důlní inženýr, rodina proto cestovala mezi pracovními zakázkami v Idahu, Montaně, Arizoně a jihoamerickém Chile. Psát začala až ve středním věku, nejprve publikovala povídky v menších časopisech, poté vydala několik sbírek v nezávislých nakladatelstvích, první, *Manuál pro uklízečky* (A Manual for Cleaning Women), v roce 1977. Následně její díla vycházela v alternativním santarosském nakladatelství Black Sparrow Press. Měla čtyři syny, po rozpadu třetího manželství se živila nejrůznějšími nekvalifikovanými pracemi, pracovala jako recepční, spojovatelka či uklízečka. Dlouho také bojovala se závislostí na alkoholu. Zemřela roku 2004 v Marina del Rey v Kalifornii.

Večer v ráji

Přeložila Martina Knápková

Lucia Berlinová si získala čtenáře i kritiky po celém světě až dlouhých jedenáct let po své smrti: výbor z její povídkové tvorby nazvaný *Manuál pro uklízečky* vyšel ve větším nakladatelství až v roce 2015, zaznamenal ihned obrovský – a nečekaný – úspěch a byl následně přeložen do více než 30 jazyků. Soubor *Večer v ráji* přináší další porci toho, čím nám Berlinová učarovala – v povídkách inspirovaných vlastními osudy vypráví o neúprosnosti života, o životních prohrách a ztroskotáních, o obtížném hledání naděje tam, kde se žádná naděje nenaskýtá… I v těch nejtemnějších prožitcích ovšem autorka dovede najít krásu – a činí tak bez sentimentu a s ďábelským smyslem pro humor. Při čtení jejích krátkých, úderných, vražedně vycizelovaných próz chápeme, proč ji americká kritika řadí po bok Raymonda Carvera, Alice Munroové, či dokonce Antona Pavloviče Čechova a proč je Lucia Berlinová dnes za oceánem obecně vnímána jako jedna z nejzajímavějších amerických povídkářek 20. století.

Již vyšlo: Manuál pro uklízečky

Dutí lidé / Popeleční středa

Přeložil Martin Pokorný

Poémy *Dutí lidé* (1925) a *Popeleční středa* (1930) společně vytyčují nejzřetelnější předěl v Eliotově básnickém díle: první báseň je svou fragmentárností, tragikomickou rituálností a různohlasím těsně spřízněna s *Pustou zemí*, druhá svou meditativní religiozitou a širším souzvukem předjímá pozdní *Čtyři kvartety*. Právě díky tomu však vybízejí k hledání hlubších souvislostí Eliotovy poetiky a jeho duchovního postoje. *Dutí lidé* jsou mimo jiné inspirováni Conradovým *Srdcem temnoty* a vřazují se do okruhu modernistických „cest do hlubin noci"; *Popeleční středa*, v níž zaznívají verše převzaté z Danta a jeho současníků, patří do kontextu modernistických snah „napsat ráj".

Již vyšlo:
Čtyři kvartety, Křesťan – kritik – básník, Pustá země

Thomas Stearns Eliot

Thomas Stearns Eliot (1888–1965) patří k nejvýznamnějším postavám uměleckého a kulturního dění minulého století: jeho *Pustá země* (1922) má v kontextu modernistické poezie srovnatelný význam jako Joyceův *Odysseus* v oblasti prózy a jeho programový esej Tradice a individuální talent (1919) je ústředním textem moderní literární kritiky. Eliotovo básnické i kritické dílo bylo ověnčeno nesčetnými oceněními, mezi nimiž vyniká Nobelova cena za literaturu.

Kristin Hannahová

Kristin Hannahová se narodila v Kalifornii, od svých osmi let žila ve státě Washington. Chvíli pracovala v reklamní agentuře, poté studovala práva. Když jí maminka předpověděla, že se stane spisovatelkou, nevěřila jí, ale začala si dělat poznámky ke svému prvnímu románu. Během těhotenství se k poznámkám vrátila, napsala první knihu a zanedlouho se stala profesionální spisovatelkou. Její román *Děvčata z Firefly Lane* z roku 2008 (Argo, 2022) se stal nečekaným bestsellerem. Velký úspěch zaznamenaly romány *Slavík* (Argo 2016), *Velká samota* (Argo, 2019), *Čtyři vichry* (Argo, 2022).

foto © Kevin Lynch

Zimní zahrada

Přeložila Markéta Polochová

Meredith a Nina Whitsonovy jsou tak rozdílné, jak jen sestry mohou být. Jedna zůstala doma, aby vychovávala své děti a spravovala rodinný jabloňový sad, druhá se vydala za svým snem a procestovala svět, aby se stala slavnou fotoreportérkou. Když však jejich milovaný otec onemocní, ocitnou se Meredith a Nina opět spolu a vedle své chladné a odtažité matky Anyi, která ani teď neposkytuje svým dcerám žádnou útěchu. V dětství je spojovala pouze pohádka, kterou Anya dívkám občas vyprávěla. Na smrtelné posteli si jejich otec od své manželky vynutí slib, že pohádku svým dcerám odvypráví znovu – a to až do konce.
Tak začíná nečekaná cesta za pravdou a Meredith a Nina střídavě procházejí minulostí a přítomností a poprvé vyslechnou otřesný příběh života své matky, a to, co se dozvědí, je tajemství tak strašné a děsivé, že otřese samotnými základy jejich rodiny a změní to, kým si myslí, že jsou.

Již vyšlo:
Slavík, Velká samota, Čtyři vichry, Děvčata z Firefly Lane

Milosrdenství

Přeložila Marie Havlíková

Ve vyhnanství, kterým je pro klienty Rezidence Ráj, se lidem dostává skutečného milosrdenství, soucitného a důstojného zacházení pouze od některých ošetřovatelek. Životní osudy personálu i klientů vypovídají o problémech světa – emigraci, negramotnosti v Portugalsku, údělu žen v oblasti Amazonie, jež jsou od dětství vystavovány sexuálnímu násilí.
Autorkou zápisků a záznamů i vypravěčkou je klientka domova pro seniory. Zdánlivě banální, převážně tragikomické epizody z každodenního života obyvatel domova umocňují vědomí bezmoci člověka ve stáří a vůči tělesnému opotřebení. Ve výpovědi paní Alberti však zaznívá, přes fyzické i duševní utrpení, vůle svést důstojně „poslední bitvu života“, nevzdat se radostí a lásky.

Prix Médicis étranger 2023 – Fracouzská cena za nejlepší zahraničí román roku

Lídia Jorge

Lídia Jorge (*1946, Portugalsko), jeden z nejvýraznějších hlasů současné portugalské literatury. Narodila se v rodině rolníků a emigrantů. Vystudovala románskou filologii. Na konci koloniální války pobývala a vyučovala v Angole a Mosambiku. V Portugalsku a ve Francii jí byla udělena vysoká vyznamenání.
Napsala více než dvacet románů, vesměs ověnčených cenami, sbírky povídek a poezie, literaturu pro děti, divadelní hry, eseje, fejetony Díla Lídie Jorge se často vracejí k zapomenutým či opomíjeným souvislostem na cestě Portugalska ke svobodě a demokracii. Román *Pobřeží šepotů* (1988) upozorňuje na bagatelizaci zločinů páchaných v koloniích. K období salazarovské diktatury se vrací divadelní hra *Zednářka* (1997) i román *Den zázraků* (1980). Osobitým pohledem na slavné okamžiky i protiklady a mýty karafiátové revoluce i dezilu- zi porevolučních let je román *Nezapomenutelní* (2014). *Vítr hvízdající mezi jeřáby* (2002) se zabývá problémy emigrace a rasové diskriminace, *Milosrdenství* (2022) je román o lidském údělu. Důraz klade autorka na rodinné vztahy protagonistů i na úděl ženy, týrané (*Manžel a jiné povídky*, 1997) nebo trpící osamělostí (*Údolí vášně*, 1998).

foto © Sophie Bassouls

Ann Patchettová

Ann Patchettová má na kontě už osm románů a i českým čtenářům je dobře známá. Absolventka slavného kurzu tvůrčího psaní Iowa Writer's Workshop potvrzuje, že peníze do vzdělání neinvestovala nadarmo – její knihy se v USA staly bestsellery a jsou přeloženy do více než 30 jazyků. Svou lásku k literatuře dokazuje Ann Patchettová i na poli obchodním – v roce 2011 si v Nashvillu, kde žije, otevřela knihkupectví a pokusila se tak aktivně zvrátit trend, kdy nezávislá kamenná knihkupectví z většiny amerických měst nenávratně mizí, neschopná vzdorovat tlaku internetového molocha.

foto © Heidi Ross

Tip

Jezero Tom

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Nový román od jedné z nejlepších vypravěček současné americké literatury.

V Michiganu je třešňová sezóna. Lara a její tři dcery mají plné ruce práce. Ale… vlastně je všechno jinak. Maisie a Nell mají být na univerzitě a třešně mají česat námezdní dělníci. Jenže se píše rok 2020 a ve světě zuří první vlna pandemie covidu 19. Lara je ale šťastná, farma je svět sám pro sebe a ona má nečekaně celou rodinu zase pohromadě. A při česání dcerám vypráví o jednom létě kdysi dávno, o létě, které strávila u divadelní společnosti u jezera Tom s pozdější hollywoodskou hvězdou Peterem Dukem.
Jezero Tom je nenápadné vyprávění o velkých věcech. O zamilování, o lásce, o divadle i environmentálním žalu. A také je oslavou rodiny a místa – farmy v Michiganu, s třešňovým sadem a hřbitůvkem na kopci, kde jednou všichni skončí.
Ann Patchettová je mistrná vypravěčka, napětí střídají emoce, nostalgii nečekané dějové zvraty. A jedno je jisté, všichni bychom chtěli být u jezera Tom. Anebo česat třešně. Lara zažila obojí.

Již vyšlo: Společenství, Holandská vila

Zahradník a smrt

Přeložil David Bernstein

Můj otec byl zahradníkem. Nyní je zahradou.
Příběh otce, syna a posledního úsvitu – milosrdného a nelítostného zároveň.
„Tato kniha nemá jednoduchý žánr," píše Georgi Gospodinov, „musí si ho vynalézt sama. Stejně jako smrt nemá žánr. Jako život. Jako zahrada. Román elegie, román zahrada, memoár nebo memoromán – copak záleží na botanice smutku? Příběh o odcházejících otcích v odcházejícím světě. O těch tragických kuřácích, ulpívajících na šnorchlu cigarety, plujících v jiných vodách a na jiných oblacích. O mém otci, který na svých bedrech nesl tuny minulosti a nikdy je nepřestal vyprávět."
Není to kniha o smrti, ale o životě, který mizí. A v tom je rozdíl.

Již vyšlo:
Časokryt

Georgi Gospodinov

Georgi Gospodinov se narodil v Jambolu 7. ledna 1968. Vystudoval bulharskou filologii na univerzitě v Sofii a stal se doktorem nové bulharské literatury na Institutu literatury při Bulharské akademii věd. Od roku 1995 působí jako literární kritik v Ústavu literatury Bulharské akademie věd. Přednášel moderní bulharskou literaturu. Je redaktorem časopisu *Literaturen Vestnik*, týdeníku *Dnevnik* a také působí jako redaktor pro Bulharsko v oxfordském literárním časopise *Orient Express*. Píše poezii, prózu i drama. V roce 2023 obdržel jako první bulharský spisovatel Mezinárodní Bookerovu cenu, a to za román, jenž v angličtině vyšel pod názvem *Time Shelter* (česky Časokryt, 2023). Za tento text získal v roce 2021 i evropskou Cenu Strega. Vedle *Časokrytu* byla z prozaické tvorby zatím do češtiny přeložena tři jeho díla. Jako první vyšla sbírka povídek *Gaustin neboli Člověk s mnoha jmény*, poté následoval *Přirozený román* a v roce 2018 vyšel také jeho román *Fyzika smutku*.

foto © Phelia Baruh

Sarah Perryová

Sarah Perryová se narodila v r. 1979 v anglickém hrabství Essex a byla vychovávána v přísném duchu baptismu. Na univerzitě vystudovala angličtinu a tvůrčí psaní. První román *Po mně potopa* (After Me Comes the Flood) jí vyšel v r. 2014 a získal jak nominace na několik literárních cen, tak mezinárodní uznání. Tento úspěch byl ještě umocněn dalším románem *Nestvůra z Essexu* (The Essex Serpent, 2016), který se stal bestsellerem a knihou roku největší anglické sítě knihkupectví Waterstones. V následujícím románu *Melmoth* (2018) pak Sarah Perryová zavedla své čtenářstvo do Prahy, města, které si zamilovala a opakovaně se do něj vrací. V nejnovějším románu *Osvícení* zkoumá své oblíbené téma konfliktu víry, společenských očekávání a lásky zase z jiného úhlu, tentokrát za pomoci astronomie.

foto © Andersen ULF

Osvícení

Přeložil Rani Tolimat

Thomas Hart i Grace Macaulayová žijí celý život v městečku Aldleigh v Essexu a docházejí do baptistické kaple. Ačkoli je dělí třicet let, mají mnoho společného – oba jsou rozpolceni mezi svou vírou a touhou po něčem víc. Až jim vstoupí do života několik nových lidí a s nimi láska, nenávist a tajemství.
Thomas se zamiluje do Jamese, ředitele místního muzea, s nímž ho spojuje záhada zmizelé paní pobořeného viktoriánského sídla. Podaří se jim z postupně nacházených dopisů a deníků vyčíst její osud, svázaný s hvězdami? Grace zatím propadne kouzlu Nathana, chlapce pocházejícího z naprosto odlišného rodinného prostředí. Je jejich vztah předem odsouzen k zániku? A pomůže jim tanec nebeských těles udělat si jasněji v pozemských vztazích?
V tomto velkorysém díle o lásce, víře a astronomii se Sarah Perryová vrací v plné síle jako jedna z nejzajímavějších současných britských autorů a autorek.

Již vyšlo:
Po mně potopa, Nestvůra z Essexu, Melmoth

Vám teď věnuji své ticho

Přeložila Anežka Charvátová

V románu se Mario Vargas Llosa vrací do rodného Peru a přináší příběh muže, jenž sní o sjednocení své země prostřednictvím hudby a při psaní knihy, v níž by se jeho vize ztělesnila, propadne šílenství. Toño Azpilcueta žije a dýchá pro kreolskou hudbu – není většího znalce ani sběratele, který by se mu vyrovnal. Přesto se živí psaním článků o hudbě pro brakové plátky, které mu platí sotva pár šupů. Osudným se mu stane večer, kdy vyslechne představení neznámého kytaristy, v němž rozpozná hudebního génia a jehož životopis se rozhodne napsat…
Poslední román mistra latinskoamerické literatury Maria Vargase Llosy je plný vášní i hudby a tajemství, jemuž je jeho hrdina na stopě, odráží rozporuplnost celé jeho země.

Již vyšlo:
Tetička Julie a zneuznaný génius, Pětinároží, Chvála macechy, Rozhovor u Katedrály

„Díky neomylnému smyslu pro rytmus vyprávění, důslednosti v zacházení s daty a historickými reáliemi, opřenými o ohromující výzkum, a mistrné úspornosti dialogů jeho buřičské psaní otřásá světem podobně, jako to činili hrdinové rytířských románů, o nichž čítával.“
El Periódico

Mario Vargas Llosa

Peruánský nositel Nobelovy ceny Mario Vargas Llosa (*1936) je kromě článků, esejů o spřízněných autorech, povídek, divadelních her a vzpomínek hlavně autorem dvacítky románů, z nichž už většina vyšla i česky. Patří ke slavným autorům tzv. boomu latinskoamerické literatury v 60. letech 20. století, za jehož startovní výstřel se pokládá právě jeho novátorský román *Město a psi* (1962, čes. 1966, 2004).

foto © Lisbeth Salas

Nadi Reed Perez

Nadi Reed Perez tvoří a píše podcast *The Call of the Flame* zaměřený na fantasy literaturu. Žije poblíž Denveru s čím dál početnější smečkou koček a patrně i hrstkou duchů. Ve své knižní prvotině *Posmrtný život Mal Caldery* (The Afterlife of Mal Caldera, 2024) se s nadhledem a empatií dotýká rodinných a vztahových traumat, která se kolikrát nezahojí po celý život. Je velkou záhadou, jak se Nadi Reed Perez podařilo v tomhle nápaditém a sexy románu o životě v zásvětí skloubit tolik intenzivních lidských emocí a naznačit cestu pro všechny, kdo se cítí ve světě až příliš osamělí, až příliš jiní.

foto © Isabella Briganti

Sex, duchové a rock'n'roll

Posmrtný život Mal Caldery

Přeložil Kryštof Herold

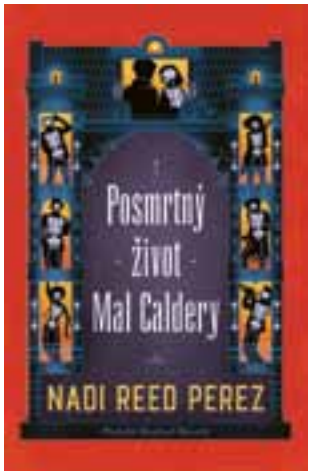

Mal Caldera – bývalá rocková hvězda, která teprve nedávno pověsila své divočení na hřebík, černá ovce v lůně katolické rodiny – právě zemřela. Což jí osobně nijak zvlášť nevadí, však se smrtí koketovala už vícekrát. Trápí ji jedině to, jak se s tím srovná její mladší sestra Cris. Za každou cenu jí musí dát vědět, že to tentokrát neudělala schválně, že ji nechtěla tak náhle opustit, že nebyla tak sobecká. Což je hlavní důvod, proč to teď Mal na rozdíl od valné většiny duchů, na které zatím natrefila, neroztáčí v tančírně Na Duchárně, ale hledá způsob, jak se s Cris spojit. Pomoct by jí mohlo zdráhavé a ostýchavé médium, mladík jménem Ren, jenže čím více času spolu stráví, tím častěji je napadá, jaké by bylo, kdyby se bývali potkali dřív, když ještě oba vládli vlastním tělem… Jenže zasahovat do světa živých může být pro duchy i pro lidi krajně nebezpečné.

Litevci u moře Laptěvů

Přeložily Anna Sedláčková a Inese Pintāne

Memoáry litevské lékařky Dalii Grinkevičiūtė (1927–1987) pocházejí z různých časových období, některé vyšly už za jejího života, nikoli však v Litvě samotné. První část tvoří zápisky z vyhnanství na daleké Sibiři, kam okupační sovětský režim Daliu Grinkevičiūtė s rodinou deportoval v r. 1941, kdy jí bylo čtrnáct let. To, že je vypravěčkou dívka před prahem dospělosti, ještě zvyšuje jejich drásavost a zdůrazňuje nepochopitelnou krutost a nelidskost sovětského režimu, pro nějž lidský život nemá žádnou cenu. Ovšem ani další část memoárů, popisující její zážitky z lékařské praxe i všedního života v Kaunasu v šedesátých a sedmdesátých letech, není povzbudivým čtením – dusivá atmosféra neustálého kádrování, sledování a pronásledování obklopovala autorku až do konce života. O to obdivuhodnější je, že navzdory nebezpečí vytrvala ve svém úsilí a přinesla světu svědectví nejen o tragické historii litevského národa, ale také o nezlomnosti vlastního ducha.

Dalia Grinkevičiūtė

Dalia Grinkevičiūtė se narodila v roce 1927 v Kaunasu, tehdejším hlavním městě Litvy. Po sovětské okupaci pobaltských zemí ji ve čtrnácti letech i s rodinou deportovali na Sibiř, do 10 000 kilometrů vzdáleného Trofimovsku u břehů ledového moře Laptěvů. V roce 1949 se jí podařilo uprchnout a dostat se zpátky do Kaunasu. Rok se skrývala u příbuzných a přátel, potom však byla uvězněna a posléze znovu deportována na Sibiř, tentokrát do Jakutsku. Když po Stalinově smrti došlo k uvolnění poměrů, směla vystudovat medicínu a konečně se i vrátit do Litvy. Už od útlého mládí si zapisovala své zážitky, což bylo ovšem vzhledem k jejich povaze nebezpečné, a KGB jí také věnovala pozornost. Některé záznamy proto zakopala na zahradě a našly se až po její smrti, jiné však vyšly na konci 70. let v ruském samizdatu. V rodné Litvě vyšly její memoáry poprvé až posmrtně, na konci 80. let.

Chris De Stoop

Chris de Stoop (*1958) je vlámský novinář a spisovatel. Narodil se do farmářské rodiny, na univerzitě v Lovani vystudoval germanistiku a komunikační studia a poté přes 30 let pracoval pro belgický investigativní týdeník *Knack*. Je autorem beletrie, literatury faktu i děl na pomezí těchto žánrů, literárních reportáží. Celkem napsal 14 knih, které byly přeloženy do desítky jazyků, a získal několik literárních i novinářských cen. Veřejnosti se stal známým díky svému ročnímu tajnému rozkrývání mezinárodní sítě obchodníků s bílým masem. Výsledek svého pátrání vydal ve svém knižním debutu pod názvem *Ze zijn zo lief, meneer* (Jsou tak sladké, pane). Kniha byla přeložena do francouzštiny a angličtiny, byl podle ní natočen dokument BBC a v několika zemích včetně rodné Belgie podnítila vyšetřování obchodování s lidmi a vytvoření nových právních předpisů.
Chris de Stoop byl v roce 2021 v Amsterodamu oceněn za celoživotní investigativní žurnalistiku.

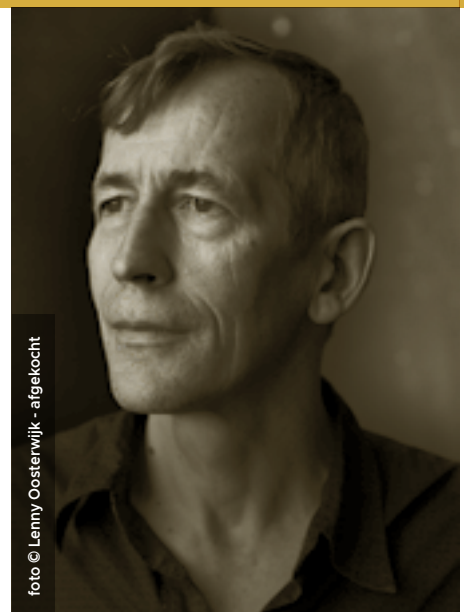
foto © Lenny Oosterwijk - afgekocht

Kniha Daniel

Přeložila Veronika Havlíková ter Harmsel

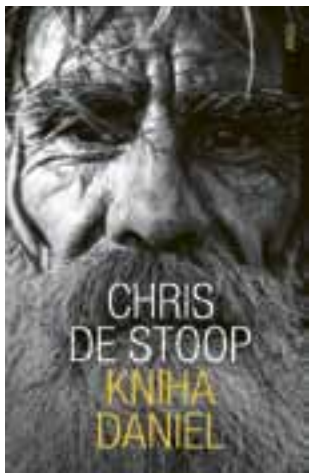

V odlehlém koutě země na belgicko-francouzském pomezí shoří statek a na spáleništi je nalezena mrtvola čtyřiaosmdesátiletého farmáře. V následujících týdnech se stáhne smyčka kolem party mladíků – starý Daniel totiž neuhořel, ale byl brutálně ubit. Mladíci jsou zatčeni a Danielův synovec Chris souhlasí se zastupováním rodiny u soudu. Je přesvědčený, že je třeba vrátit mu důstojnost, o kterou svou násilnou smrtí přišel, protože z vyjadřování jeho vrahů čiší pohrdání starým mužem. Vydává se nejen k soudu, ale v prostoru i čase po Danielových stopách. Ve snaze porozumět tomu, kde se v mladých lidech vzala tak neslýchaná krutost, se vydává i do jejich životů, do příběhů obyvatel chudé oblasti postižené nezaměstnaností, drogami a bezprizorností.

Obchodní dům se sny

Přeložila Petra Ben Ari

Vstupte do magického světa, ukrytého kdesi v našem kolektivním nevědomí, který je přístupný pouze po usnutí. Nejrušnějším místem fantazijního snového městečka je Dollargutův obchodní dům, kde se prodávají sny všeho druhu a který se dennodenně plní spícími zákazníky. Na své si přijdou nejen vyznavači dlouhého spánku, ale také příznivci krátkých šlofíků, děti a dokonce i domácí mazlíčci.
Když Penny získá zaměstnání v Dollargutově obchodním domě, znamená to pro ni životní šanci. Spolu s ní se setkáváme s dalšími protagonisty, včetně výstředního majitele obchodu Dollarguta, s příběhy snů a jejich konzumentů. Co kdyby sny byly opravdu na prodej? Jaký byste si vybrali?

Sen, který jste si objednali, právě nemáme na skladě!

Lee Miye

Autorka Lee Miye se narodila v Pusanu. Na Pusanské národní univerzitě (Pusan National University) vystudovala materiálovou vědu a nastoupila do společnosti Samsung Electronics jako inženýrka, která měla na starost správu výrobních zařízení polovodičů. Svůj první román *Obchodní dům se sny* vydala nejprve jako crowdfundingový projekt. Kniha se setkala s nadšeným ohlasem čtenářů a zařadila se mezi nejprodávanější korejské knihy roku 2021 a 2022. Podle svých slov nejraději pracuje, když se pořádně vyspí, a nesnáší ponocování kvůli práci. Také si prý často pamatuje sny, které se jí zdají.

Benni Bødker

Benni Bødker (*1975) vystudoval dánštinu a filosofii na Univerzitě v Roskilde, píše knihy pro děti a mládež, za které byl v rodném Dánsku nominován na řadu cenu a několik jich už získal. Velký úspěch slavily například jeho upírské příběhy ze série *Děti noci* (Nattens børn). Jeho knihy byly kromě norštiny a švédštiny přeloženy například i do angličtiny, japonštiny, němčiny a řečtiny. A samozřejmě také do češtiny.

Kenneth Bøgh Andersen

Kenneth Bøgh Andersen (*1976) původně pracoval jako učitel a zprvu psal jen ve volném čase. První kniha mu vyšla v roce 2000 a od té doby vydal na čtyřicet titulů pro děti a mládež, především v žánrech jako fantasy, horor či science fiction. Jeho série o superhrdinovi jménem Antboy se dočkala filmové podoby a podle knihy *Luciferův učeň* (Djævelens lærling) byl napsán muzikál. Jeho díla byla přeložena do více než patnácti jazyků, mimo jiné i do češtiny.

Grimmové 2

Přeložil Robert Novotný
Ilustroval John Kenn Mortensen

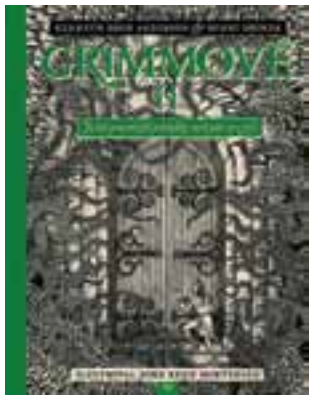

Nový svazek hororových převyprávění pohádek bratří Grimmů! Kenneth Bøgh Andersen a Benni Bødker v druhém svazku sáhli po dalších třinácti hrůzostrašných příbězích klasiků německého romantismu. Autoři se ve svých převyprávěních opět vracejí k původním verzím textů, nepoznamenaným změnami, ke kterým bratři Grimmové pod vlivem většinového vkusu v pozdějších vydáních přistupovali. Do těchto krásných a fantastických pohádek se tak díky oběma dánským autorům vrací syrovost, krutost a zlo, které se z nich časem vytratily. Pokud si myslíte, že pohádky bratří Grimmů už znáte, pak zjistíte, že je ještě neznáte.

Již vyšlo:
Grimmové 1

Tři divoká těla

Přeložili Michal Brabec, Vít Groesl a Taťána Kretzerová

Žena se sebevražednými sklony se uzavírá před vnějším světem. Nikoho si nepouští příliš blízko, přesto se bezuzdně oddává sexu s jinými ženami, literatuře a umění. Kuchařka na obchodní lodi uvyklá samotě, nestálosti a náhodným známostem se zamiluje, volnost moře vymění za čtyři zdi, v nichž žije se svou milenkou, zaplete se do asistovaného početí a podílí se na výchově dítěte. Mladá žena se vytrhne s vězení moderního života, uteče na venkov na samotu, kde uprostřed nicoty objeví své archaické já. Jejich příběhy tvoří románový triptych *Tři divoká těla*, jímž se Eva Baltasar nesmazatelně zapsala na mapu současné prózy.

Tři ženy, tři hlasy, tři těla, tři životy, tři nezkrotné novely tvoří vzrušující triptych o hranicích touhy a rozkoše, sexu, lásky, svobody a samoty.

„Úchvatná, temná a nekonvenční próza, v níž se důvěrný život mění v divoké dobroružství.“
Fernanda Melchor

Eva Baltasar

Eva Baltasar (*1978, Barcelona) vydala jedenáct básnických sbírek. Její románový debut *Permafrost* z roku 2018 jí rázem vynesl mezi nejoceňovanější katalánské autorky a je přeložen do více než desítky jazyků. *Boulder* z roku 2020 se krom jiného dostal do úzkého výběru na Mezinárodní Bookerovu cenu a románový triptych uzavírá *Mamut* z roku 2022. Eva Baltasar žije se svou ženou a dvěma dcerami v katalánské vsi na dohled hor.

foto © David Ruano

Paulo Coelho

Paulo Coelho, který je považován za jednoho z nejvlivnějších spisovatelů dnešní doby, uveřejnil své knihy ve 170 zemích v překladu do 88 jazyků, jejich náklad přesáhl počet 320 milionů výtisků. Narodil se v srpnu 1947 v Rio de Janeiru, a ještě než se začal plně věnovat literatuře, pracoval jako ředitel divadla a herec, textař a novinář. Plody jeho hudební spolupráce s Raulem Seixasem a dalšími brazilskými umělci patří k nejlepším klasickým skladbám brazilského rocku. V roce 1987 prošel Svatojakubskou cestou. Za rok po této pouti napsal *Mágův deník*. V následujícím roce vydal *Alchymistu*. Od té doby Paulo Coelho nastoupil dráhu, která z něho postupně učinila nejprodávanějšího brazilského autora všech dob a jednoho ze tří nejprodávanějších autorů na světě. Od roku 2002 zaujímá křeslo č. 21 v Brazilské literární akademii a v roce 2007 byl organizací OSN poctěn prestižním titulem Posel míru. V současnosti je nejsledovanějším autorem na sociálních sítích.

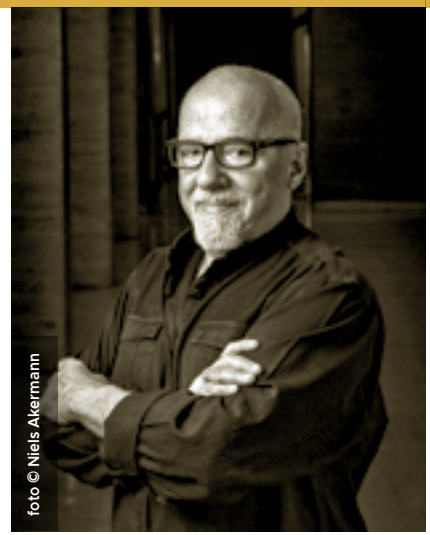

foto © Niels Akermann

Maktub

Přeložila Marie Havlíková
Ilustrovala Andrea Tachezy

Nesmírně inspirativní souputník k dnes již klasickému *Alchymistovi* přináší nadčasové příběhy plné rozjímání a návratu k tomu nejpodstatnějšímu.
Jeden z nejvlivnějších autorů našeho věku předkládá soubor příběhů a podobenství, jež zpřístupňují mystérium lidské existence. V knize *Maktub* (v překladu „to, co je psáno“) Coelho čtenáře zve na cestu víry, sebereflexe a vnitřní proměny. Jak sám říká, *Maktub* není knihou rad, nýbrž pobídkou ke sdílení a výměně zkušeností. Každý z příběhů osvětluje jednu z cest, jež vedou k nazření našeho života a životů našich bližních po celém světě a přibližují nás k univerzální pravdě o naší kolektivní i individuální lidskosti.

Již vyšlo:
Alchymista, Lukostřelec,
Alef, Poutník – Mágův deník,
Čarodějka z Portobella a další

Alchymista – Komiks

Přeložila Pavla Lidmilová
Výtvarník – ArtWord Lab

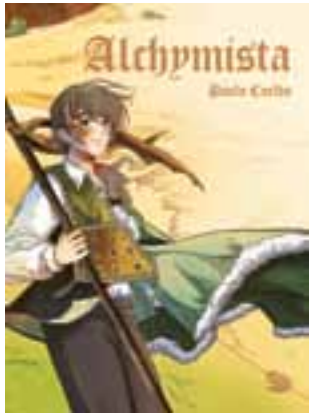

Alchymista se dočkal komiksového zpracování ve stylu manga! Největší brazilský bestseller všech dob láká nové čtenáře i tři a půl dekády od prvního vydání. Nejnověji se dočkal komiksové adaptace, která znovu zdařile vypráví takřka pohádkový příběh o cestě španělského pastýře za zakopaným pokladem, vycházející z příběhu o splněném snu ze sbírky *Tisíc a jedna noc*. Jde zároveň o výzvu k naplnění vlastního osudu i poznáním posvátnosti světa, v němž žijeme. Na cestě za oním dvojím pokladem, plné zkoušek a důležitých setkání, je třeba dbát všech znamení a s neustálou trpělivostí a odvahou (jako alchymista sledující proměnu obyčejného kovu ve zlato) přetvořit samu svou osobnost.

Giambattista Basile

Giambattista Basile (1566–1632) byl neapolský barokní básník, dvořan a sběratel pohádek. Narodil se v Neapoli a během svého života působil jako dvořan a voják u různých italských knížat, včetně benátského dóžete. V Benátkách začal psát poezii. Později se vrátil do Neapole a na dvůr avellinského prince, dona Marina I Caracciolo. V době své smrti dosáhl hodnosti hraběte z Terrone. Jeho nejvýznamnějším dílem je sbírka neapolských pohádek s názvem *Lo cunto de li cunti overo lo trattenemiento de peccerille* (Pohádka pohádek, aneb zábava pro nejmenší) také známé jako *Il Pentamerone*. Zemřel jako místodržící rodného města Giugliano in Campania při velké epidemii v roce 1632 a je pohřben ve zdejším kostele sv. Žofie.

Pohádka pohádek

Přeložil Jan Brechensbauer

Výbor dvaceti devíti pohádek ze slavného *Pentameronu* italského básníka a sběratele pohádek G. Basileho. *Pentameron aneb Pohádka pohádek* vyšel poprvé ve dvou svazcích až po smrti autora v letech 1634 a 1636. Přestože se dočkal několika vydání, teprve znovuobjevení díla bratry Grimmy mu přineslo uznání. Jedná se o nejstarší sbírku evropských pohádek a řada z nich, které později zpopularizovali právě bratři Grimmové či Charles Perrault, u nás K. J. Erben a Božena Němcová, je zde zaznamenána poprvé. Pohádky jsou napsány bohatým barokním jazykem plným metafor, synonym, vtipu až sarkasmu a moudrosti.
Na motivy z *Pentameronu* natočil režisér Matteo Garrone v roce 2015 italsko-francouzsko-britský film *Pohádka pohádek*.

Poslední letní réva

Přeložila Lenka Sobotová

Když ambiciózní londýnská workoholička Sarah Wellsová zjistí, že po odcizeném otci zdědila venkovské sídlo a vinohrad v Toskánsku, rozhodně si nehodlá brát dovolenou, aby řešila nějakou ruinu kdesi v tramtárii. Jenže život samozřejmě nikdy neběží úplně hladce, a když se Sarah výjimečně dopustí chyby, šéfové jí přesně tohle naordinují: delší pracovní volno.
Sarah přijede do Itálie a tam se ukáže, že není výhradní otcovou dědičkou. Kvůli kličce v italském zákoně dědí z usedlosti Castel Sant'Angelo pouze část. Otec totiž vinohrad odkázal svému obchodnímu partnerovi, poněkud nabručenému Tommasu di Biasiovi, který jí za nic na světě nechce svůj podíl prodat.
Sarah si plánovala, jak v Toskánsku všechno rychle „pofackuje" a vrátí se k hektickému životu v Londýně, ale není jí to souzeno. Pod italským sluncem, při sklence dobrého vína a ve společnosti zadumaného bručouna Tommasa, který jí stojí v cestě, jí začíná docházet, že dolce vita nakonec není jen nějaký teoretický pojem...

Již vyšlo:
Mé falešné italské manželství

Láska roste tam, kde bychom ji čekali nejmíň...

Romy Sommerová

Romy Sommerová je autorkou několika současných milostných románů a historických novel z 20. let minulého století. Její hollywoodská romance *Not a Fairy Tale* se v roce 2016 stala finalistkou ceny Romance Writers of America® RITA Award. Věnuje se také poradenství začínajícím spisovatelům a po dvou desetiletích práce ve filmové produkci se této práci věnuje na plný úvazek. Ačkoli její srdce leží v Evropě, špatně snáší zimu, a tak žije ve slunné Jihoafrické republice, v Johannesburgu. Je matkou dvou dospívajících dětí. Ráda sleduje cizojazyčné romantické komedie na Netflixu, má ráda cestování a hudební divadlo. Její současnou posedlostí jsou romantické korejské filmy a seriály.

Jenny Colganová

Jenny Colganová (*1972) se narodila v Prestwicku ve Skotsku. Vystudovala Edinburskou univerzitu, šest let pracovala ve zdravotních službách, přivydělávala si jako kreslířka komiksových příběhů a vystupovala jako stand-up komička. V roce 2000 napsala svou první knihu *Amanda's Wedding* a od té doby se věnuje psaní humorných romantických románů, které oslovují zejména současné mladé moderní ženy. V roce 2013 vyhrála její kniha *Rosiin sladký krámek snů* (Argo, 2015) cenu za nejlepší romantický román roku udílenou Asociací autorů romantických románů. Věnuje se také tvorbě sci-fi. Je autorkou románů vycházejících ze světa oblíbeného seriálu *Doctor Who*. Jenny Colganová je vdaná a se svým manželem Andrewem má tři děti.

foto © Kajsa Charlotta Goransson

Srdceryvný příběh o pletení, romantice a ženských poutech od královny feel-good literatury.

Upleteno s láskou

Přeložila Magda Pěnčiková

Gertie MacIntyreová měla vždycky hlavu v oblacích a neustále snila o tom, jaké by to bylo, kdyby sebrala odvahu a vyrazila z malého městečka na severu Skotska. Jádrem komunity, kde všichni vědí o všech všechno, je klub pletařek, silných, samostatných a taky zvědavých žen, které tvrdě pracují, pletou a navzájem se podporují. Ve středu klubu stojí Gertiina matka a babička, jež spolu žijí obklopeny vlnou v malé chaloupce u pobřeží.
Jenže přichází kolotoč změn – nová práce v místních aerolinkách se spolužačkou Morag, noví přátelé, snad i nová láska. Před Gertie se otevírá úplně nový svět. Dokáže v něm naplnit své sny?

Již vyšlo:
Knihkupectví u jezera, Vánoce s vůní čerstvého chleba, Báječný krámek s čokoládou, Rosiin sladký krámek snů, Ostrov s vůní čerstvého chleba, Léto s vůní čerstvého chleba, Pojízdný krámek snů, Kavárnička na pobřeží, Nekonečná pláž, Pět set mil od tebe, Vánoce v knihkupectví, Letní nebe

Malichernost

Přeložila Marcela Bramborová

Příběh o neodolatelné zamilovanosti, plný emocí a znepokojivého kouzla.
Měla to být dovolená snů: srpen, Itálie a historická vila s bazénem nedaleko Neapole. Klára sem kdysi jezdila téměř každé léto s rodiči a teď se sem vrátila s manželem a dcerami. Ale i na tomto idylickém místě je něco špatně. Staré záležitosti z minulosti stále zastiňují horké dny. Před patnácti lety se stalo něco, s čím se Klára dosud nevyrovnala. Možná to byla jen malichernost, alespoň si to snaží namluvit, dokud nečekaně nepřijde nezvaný host. Co spojuje Kláru se synem majitelů Nicem? Možná jen pár rozmazaných vzpomínek. Co si takový kluk mohl pamatovat? Určitě nic a nemá smysl se tím trápit. Ale co když viděl něco, co vidět neměl? Jedno je jisté: od té doby, co Nico přišel, Klára na něj nemůže přestat myslet.

Smyslný příběh o vztahu znuděné vdané ženy s mladším mužem? To není vše. Je to také vyprávění o zklamání, samotě a léty potlačovaném traumatu. Elena Ferrante se setkává se Sally Rooney, což předznamenává skvělou četbu nejen na dovolenou.

Natalia Szostak

Magda Tereszczuk

Magda Teresczuk se narodila v 80. letech, studovala kulturní a divadelní vědu ve Varšavě. Je absolventkou kurzu kreativního psaní na Institutu literárních výzkumů PAN. Působí jako novinářka a je milovnicí nezapomenutelných knih a filmů. Ráda vytváří složité příběhy. Kdykoli může, cestuje do Itálie. Když nemůže, sleduje filmy Alice Rohrwacherové. V roce 2024 se její filmový námět „Chlapci z náměstí zločinu" dostal do finále soutěže „Představ si".

foto © Mateusz Skwarczek – Agencja Wyborcza

Barbora Majchráková

Barbora Majchráková (*1985) vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a v současné době pracuje jako manažerka kvality. Bydlí v malé vesničce v jižních Čechách a píše již od dětství. Její prvotina *Zámeček* (2022), jež pojednávala o opravách malého polorozpadlého zámku, ale také o tom, že je třeba se nevzdávat, ač vše vypadá beznadějně, se setkala s obrovským čtenářským úspěchem. Autorčiným dalším příspěvkem k žánru humoristické literatury pro ženy byl román *Pod Kaštanem*. Máme za každou cenu udělat to, po čem toužíme, i když nás okolí zrazuje? Vyplácí se občas poslouchat moudré rady? Zapomenout na běžné starosti, zasmát se a nechat se povzbudit v plnění vlastních snů můžete s autorčinou další romantickou knihou plnou humoru *Domek v malinovém údolí*.

Příběh z jedné malé jihočeské vesnice o tom, že někdy na člověka čeká štěstí tam, kde by ho nikdy nehledal.

Domek v malinovém údolí

Blanka si vždycky představovala sama sebe jako ženu s oslnivou kariérou, neméně oslnivým manželem a třemi šikovnými a dokonale vychovanými dětmi. Škoda, že šlo jenom o představy. Škoda, že oslnivý muž po narození prvního potomka zpanikařil a teď hledá své pravé já na Novém Zélandu. Škoda, že její kariéra skončila dřív, než vůbec mohla začít, a že jediné, co vlastně za posledních několik let úspěšně vybudovala, je obří tuková zásoba v oblasti pupku. A teď se k tomu všemu musí vrátit do rodné vsi, kam se vrátit už nikdy nechtěla. Vždyť tam bydlí její bývalý přítel Marek, který ji z mnoha oprávněných důvodů nenávidí, kamarádka Lucka, která její odchod nikdy nepochopila a vedle které si Blanka připadá jako zoufalec, ale také paní Kahounová, před níž nikdo nic neutají a která si nic nenechá pro sebe.

Již vyšlo: Zámeček, Pod kaštanem

Tma před úsvitem

Kroniky nemrtvého knížete

Dracula – jméno, které slyšel snad úplně každý. Jen málokomu ale je dovoleno nahlédnout do jeho nejdůvěrnějšího soukromí. Do časů divokého mládí i do strašlivých dnů, které nastaly potom. Přijměte tedy pozvání do hodovní síně i do knížecí ložnice. Vstupte tiše a buďte si jistí, že nic, co jste o knížeti Vladovi dosud četli nebo viděli ve filmech, vás nepřipravilo na příběh vášnivé lásky k jeho navěky milované Alexis. Příběh touhy a zoufalých rozhodnutí, která jej hluboko v podzemí žaláře dovedla daleko za bránu smrti – a zase zpět.
Tentokrát děj neletí tryskem jako rytířští koně, plný strhujících zápletek či bitev. Plyne volněji jako řeka pod okny Vladova hradu, v dávných obrazech, které se zrcadlí na hladině.
Vy, kteří jste četli *Mráz v kostech*, se dozvíte, co příběhu z ostrovního kláštera předcházelo. Opět se setkáte s některými známými postavami a poznáte nové. Vladova minulost se před vámi rozprostře jako barvitý gobelín.

Již vyšlo: Mráz v kostech, Dračí krev

Jenny Nowak

Jenny Nowak (*28. června 1955), vlastním jménem Jana Moravcová, se narodila v Jihlavě, ve městě proslulém podzemními chodbami a bohatou historií. Po maturitě nastoupila do práce v oboru, který vystudovala - jako módní návrhářka bot. Bylo to ovšem v polovině 70. let, v dobách „socialismu“, takže se tak nějak stalo, že brzy na to už nestála u kreslícího prkna, ale s vidlemi v ruce na státním statku v pohraničí coby pracovní síla v kravíně. Poté si doplnila vzdělání o výuční list chovatelství exotické zvěře a několik let se starala o jiné svěřence, mezi něž patřili třeba lvi, tygři, vlci a medvědi, nejprve v ZOO Jihlava a pak i v Praze.
V pražské přípravně krmiva v pavilonu vlků napsala rukou do sešitu svůj první román *Nemrtvý*. Krátce po Listopadu 89 nastoupila do nakladatelství Columbus (později Metafora) jako jazyková redaktorka. U této práce setrvala víc než čtvrt století, než odešla do důchodu. Během té doby napsala víc než dvacet knih, až na výjimky žánru historická fikce, historická fantasy. U čtenářů si získaly oblibu zejména příběhy o nejznámějším „upírovi“ světa, knížeti Vladovi, podložené skutečnou rumunskou historií a mnoha cestami do Rumunska. Kromě psaní knih se v posledních letech věnovala i současnému dění jako komentátorka deníku FORUM 24.

foto © Richard Kličník

Jaromír Typlt

Jaromír Typlt (*1973) je básník, esejista, editor, performer. Vystudoval FF UK v Praze. Do čtenářského i kritického povědomí vstoupil v devadesátých letech poezií rozvíjející podněty surrealismu, ale postupně začal experimentovat s různými přesahy literatury do dalších uměleckých odvětví – vznikají tak nejrůznější výtvarné bibliofilie a autorské knihy, krátké filmy, jevištní představení, zvukové nahrávky a improvizace.

foto © Apolena Typltová

Veni, veni

„Svého Boha nepokoušej / vírou v budoucí život / natožpak ten věčný, / v lehké a jasné dny, neurčité naděje.“ Po básnickém debutu *Mýtinami*, jenž se dočkal nadšeného přijetí ze strany literární kritiky i čtenářstva, vydává Klára Krásenská básnickou skladbu *Veni, veni*. Zvolání převzaté z latinského hymnu Veni, veni Emmanuel se neodehrává v neproblematické poloze touhy. Předchází mu rozchod s Bohem smrti, s nímž nelze žít, rozchod, který se musí odehrát, aby se báseň mohla stát očekáváním Jiného, odpoutáním vzpurného Prométhea. „Když se odchází do noci / už to tak bývá, že se jeden nevrátí.“

Pouzdří

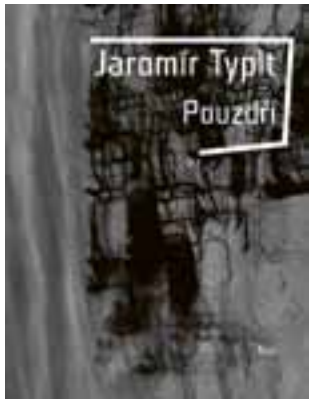

„Aby tě už nešvihaly jenom konce větví / aby tě švihaly už i kořeny pod zemí!“ Podobných zvláštních „zaklетí“ přináší nová básnická Jaromíra Typlta víc. Až to působí tak, že básně v samotném autorovi vyvolávají obavy, protože „drmolí neodvratné“. Devět let po vydání sbírky *Za dlouho* (2016) Typlt přichází s dalšími příspěvky k tématům unikavého mihotání a nedozírně „zrnitého“ světa, jež jsou pro něj charakteristická. Část básní dokonce označuje za variace, čímž se přiznaně hlásí k weinerovské linii české poezie. Jiné texty zase vycházejí z náčrtů, které původně vznikaly pro zvukové kompozice se skladatelem Michalem Ratajem, a byly zveřejněny v podobě nahrávek na albu *Zaškrábnutí*.

Již vyšlo: Za dlouho

Klára Krásenská

Klára Krásenská (*1995) vystudovala historické vědy na KTF UK, bohemistiku na FF UK a tamtéž pokračuje studiem komparatistiky. Působí jako knižní redaktorka, psává literární recenze a příležitostně překládá. Básnický cyklus Mytologie lesa byl publikován ve sborníku Básne SK–CZ 2021. Debutovala sbírkou *Mýtinami* (Viriditas 2023), je spoluautorkou knihy *Teorém kamenné zahrady* (nakladatelství UMPRUM, 2023). Za svou prvotinu byla v roce 2024 zařazena do longlistu Magnesie Litery za poezii a nominována tamtéž v kategorii DILIA Debut roku.

Martin Chadima

Martin Chadima (*1970) je středoškolský a vysokoškolský pedagog a duchovní Církve československé husitské. Dosud se věnoval převážně odborným historickým publikacím, např. *Mistr Jan Hus: Člověk, teolog, mučedník* (2014), *Mistr Jeroným Pražský: Příběh středověkého intelektuála* (2016), *Tomáš Garrigue Masaryk a náboženství* (2021). Dlouhodobě spolupracoval s Českým rozhlasem (např. pořad Kořeny) i s Českou televizí jako autor námětu či scénáře celé řady pořadů s duchovní či historickou tematikou.

foto © Jan Křikava

Ve stínu bafometa

Minulost, která se zdála být dávno mrtvá se opět zpřítomňuje v příběhu vypravěče a jím vybraných hrdinů. V dramatické zápletce, prokládané obrazy odkazujícími až k templářskému řádu se prolínají otázky po smyslu vlastního života s touhou po nalezení spravedlnosti. Ideály rytířství na straně jedné, zrada a podlost na straně druhé. Osud jedince usilujícího o pomstu protínající se s tužbami těch, kteří sledují i jiný cíl: zmocnit se tajemného a mocného templářského artefaktu, o jehož existenci mluvily dávné kacířské prameny i protokoly inkvizitorů. To vše prodchnuto duchem doby Karla Čtvrtého, v níž se odehrává příběh, který nakonec dospěje k překvapivému finále.

Již vyšlo:
Poslední kacíř

Samet a pára

Když Jan Novák odcházel v druhé polovině 60. let s rodiči do exilu, bylo mu šestnáct let. Do Československa se na skok podíval na sklonku let sedmdesátých, kdy byl ovšem záhy vyhoštěn – a pak až v prosinci 1989, a to na pouhé tři dny. Tyto tři dny však vydaly na celou knihu. Sám autor v úvodu *Sametu a páry* říká: „Existují dva druhy psaní. První čerpá ze zkušenosti ve službách fantazie, a tomu se říká krásná literatura. Druhý čerpá ze zkušenosti ve službách paměti, a tomu se říká literatura faktu. Při psaní této knihy jsem si dodával odvahy tím, že jsem si říkal, že paměť je stejně svým způsobem druh fantazie.“ Paměť a fantazie se v jeho textu skutečně uplatňují rovným dílem; Novákův záznam tří dnů prosycených dějinnými událostmi, cigaretovým kouřem a dychtivým očekáváním příštího vývoje se vyznačuje vším, nač jsme od něj zvyklí: i zde se dočkáme umného mísení vznosných úvah a precizního popisu každodenní banality, hospodských historek, v nichž se skrývá hlubší smysl, či nekompromisního, ale zároveň empatického zobrazení lidského panoptika.

Již vyšlo:
Kundera – Český život a doba, Život mimo kategorie, Zatím dobrý, Co já vím?, Miliónový jeep, Děda, Těžký prachy, Rozehraný život, Aljaška

Komiksy
Čáslavská, Zátopek, Zatím dobrý

Jan Novák

Jan Novák (*1953) je českoamerický spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Striptease Chicago*, *Miliónový jeep*, *Zatím dobrý*, *Děda*, *Hic a kosa v Chicagu*, *Co já vím?)* získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvoreckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila biografie Milana Kundery nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmiřitelné tábory: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

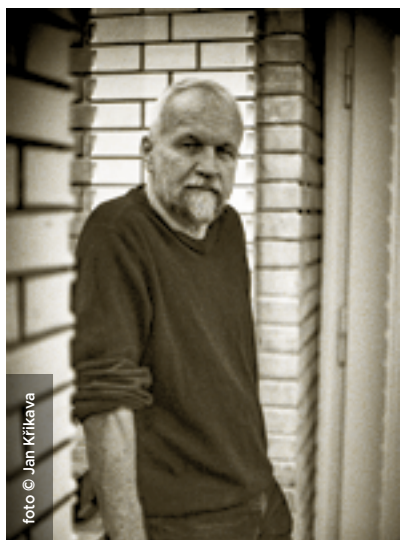
foto © Jan Křikava

Klára Teršová

Klára Teršová se narodila v roce 1989 v Aši. Vystudovala politologii na Univerzitě v Hradci Králové a ekonomii na České zemědělské univerzitě. Dva semestry absolvovala ve španělské Salamance a Granadě, jako stážistka působila v Bruselu. Souhra okolností ji zavedla zpátky do jejího rodiště. Neutěšená situace města v pohraničí ji podnítila k napsání trilogie o tomto krásném, i když komplikovaném koutu republiky. Autorčina prvotina *Bílý pramen* se odehrává za doby první republiky až do odsunu původních německých obyvatel. V románu *Až ke křížku* pak nahlíží léta sedmdesátá prizmatem žen z vlastní rodiny. A do třetice se kruh uzavírá líčením současného příběhu mladé ženy, novinářky Niny, která se z velkoměsta vydává žít do opuštěné vily v lesích.

Nebesa

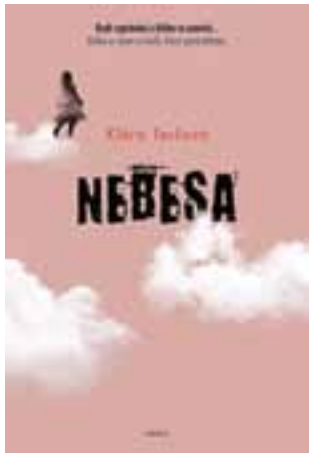

Ambiciózní novinářku Ninu žijící dosud ve velkoměstě nečekaně zasáhne tragická událost. Velmi miluje svého muže Gabriela, prožité trauma však poznamenává i jejich vztah, a tak se rozhodne, že se vrátí... Nejen do svého rodného města na okraj republiky, ale také do vzpomínek. Na pozadí neutěšeného stavu periferie dokládá stav své rozervané duše.
Domnívá se, že může žít dál jedině tak, že se odtrhne od svého dosavadního způsobu života, a pro nový začátek si vybírá dávno opuštěnou vilu po německých obyvatelích v lesích. Pere se s jejím nepohodlím i se svými démony, často se pohybuje na hranici bdění a snění.
Příběh kombinuje dva paralelní světy, které se propojují v motivu nebes jako místa, kam odcházejí duše zemřelých. Čtenář si postupně skládá jednotlivé střípky dohromady a klade si otázku: Co je sen a co je realita?

Již vyšlo:
Bílý pramen, Až ke křížku

Tip

Kovbojové na moři

Petr Kos debutuje knihou, na kterou sbíral materiál dlouhých patnáct let. Ale jak říká, všechno má svůj správný čas. Napřed bylo nutné kus dobrodružného života prožít, aby o něm mohl začít psát. A nejspíš i proto jeho kniha působí jako zjevení. Zčásti vznikla na palubě Anny z Tromsø. Tu vlastníma rukama zachránil před osudem jiných starých lodí, které už se na moře nikdy nedostanou. Ale dno téhle knihy je ještě o hodně hlubší. Zápisky zachycující záchranu Anny a cestopisné črty o plavbách podél norského pobřeží se prolínají se vzpomínkami na dobu, kterou autor strávil mezi rybáři na Aljašce. Na hladinu se vynořují dávné příběhy o moři, o lodích, o chlapské vůli – žít dál svůj život, i když třeba zrovna za moc nestojí, když je zrovna nejtěžší nebo začíná v padesátých letech v komunistickém Československu. Jsou to příběhy, které se vypráví jen zřídka, a jen těm, kdo si to zaslouží. Tahle kniha je cítit dehtem, potem, solí a rybinou, ale především dnes už vzácnou opravdovostí.

„Jsou lidé, kteří o dobrodružství sní – a pak jsou čistokrevní dobrodruzi. Petr Kos patří mezi ty, kteří se nebojí zvednout kotvy a pustit se do neznáma.“

Petr Kos

Petr Kos (*1981) je původním vzděláním knihkupec a knihovník. Po studiích vystřídal řadu kratších i delších zaměstnání. Byl prodavač v antikvariátu, technik u divadla, grafik a tiskař v reklamním studiu, zvukař v televizi. Nejvíc jeho život ovlivnilo, když v pětadvaceti poprvé přijel na Aljašku. Na rybářských lodích nakonec strávil osm sezon a nasbíral nedocenitelné zkušenosti, díky nimž se mohl pustit i do svého dalšího nekonečného dobrodružství s Annou z Tromsø, sto let starou dřevěnou tuleňářskou lodí. Tu posledních sedm let opravuje, někdy se na ní plaví s lidmi, co zaplatí, a jindy sám. Někdy taky loví ústřice, aby měl na pivo. Přes zimu, když je doma, pracuje na stavbě dřevěných domů nebo v loděnici.

Majka Kukačková

Majka Kukačková (*1992) se narodila v Aši, vyrostla v Karlových Varech a nyní žije v Praze. Běžně má rozečteno několik knih zároveň a je nesvá, pokud nedočte alespoň jednu týdně. Miluje Betty MacDonaldovou, Martina Walkera, Nadju Hermannovou, Aloise Jiráska a asi tak tři tucty dalších autorů (všechny samozřejmě platonicky). Jako malá snila o tom, že se stane agentkou FBI (kariérní poradce: Sandra Bullock). Posléze jí však došlo, že vzhledem k jejím fyzickým předpokladům a místě pobytu to bude obtížně realizovatelné. Zvolila tedy právnickou profesi. Díky tomu může téměř každodenně vykonávat svou oblíbenou aktivitu, totiž tvořit texty. Krátce po polovině své čtrnáctiměsíční pauzy spojené s příchodem potomka začala tuto činnost postrádat už natolik nesnesitelně, že se rozhodla napsat knihu a tak vznikla její prvotina *Pažitková smyčka*.

Život je jako Möbiova páska, nikdy nevíte, kdy se rub změní v líc, či naopak.

Pažitková smyčka

Anna a Emma žijí dva různé životy, i když jsou si v mnohém podobné. Každá má něco, co by si přála ta druhá, a něco jí zase chybí. Anna si užívá relativně bezstarostný život dívky pár let po vysoké škole. Vystudovala práva, ale našla se v práci projektové manažerky ve vývojářské společnosti. Řeší jen jeden zásadní problém – kde najít použitelného chlapa. Emma vystudovala stejnou školu a jako právnička se i živí. Skvělého muže už potkala. Rodina i přátelé je považují za příkladný pár jako vystřižený z romantického filmu. Ale je to tak doopravdy?
Jak se obě vyrovnají s karamboly, které je na cestě čekají? Co můžou najít a co ztratit, když uvážou svou vysněnou „pažitkovou smyčku“?

Ještě chvíli celé jablko

Karin není jen hrdinkou knihy. Je hlavně hrdinkou svého života, který nebyl vždy takový, jaký si ho představovala. Na první pohled má vše – zdravého syna, manžela, rodinu, přátele. Přesto cítí, že jí chybí něco zásadního. Potřebuje se smířit se svým životem. A o to se pokusí.
Ještě chvíli celé jablko vypráví příběh ženy po pětačtyřicítce, která se ohlíží za svým dosavadním životem a glosuje milníky, kterými musela projít.
Chvíle, kdy musela v dívčím věku čelit znásilnění, či byla svědkem domácího násilí na své kamarádce, nebo když vyrůstala s otcem alkoholikem.
Jednotlivé příběhy se pro Karin staly zásadními natolik, že zatočily koulí jejího života, aby se vydala dalším, netušeným směrem. Kniha z obsahově drsných výstřižků života je psaná vypilovaným břitkým jazykem a je netypická svým časovým uspořádáním.

Ženský román, který je jiný.
Otevírá témata, jež bychom nejraději nechaly spát.
A otevírá je způsobem, který je laskavý a jenž zaznívá s nadějí.

Alexandra Buršíková

Alexandra Buršíková je novinářka, která se před deseti lety rozhodla napsat knihu; tu po poslední větě vložila do šuplíku a vytáhla ji až nyní. Ač mapuje život ženy po pětačtyřicítce, stále se dívá na svět zvědavýma očima dítěte nebo, poetičtěji řečeno, očima Malého prince. Miluje růži, lišku, beránka i letce. A chtěla by někdy obřím teleskopem zahlédnout planetku B612 (tuší, že to není možné). Ráda se toulá přírodou a ráda se také netoulá. To když čte...

Barbora Šťastná

Barbora Šťastná (*1974) vystudovala scenáristiku na FAMU, v minulosti pracovala jako editorka a šéfredaktorka v časopisech pro ženy. Je autorkou několika románů: *Hotel Atlantic* (2023) o putování československých Židů do Palestiny za druhé světové války, rodinných příběhů *Samotářky* (2022) a *Hezčí svět* (2020) a humoristického románu *Láska pro samouky* (2019), který byl zfilmován jako romantická komedie. Od roku 2019 jako editorka Paměti národa naslouchá vyprávění pamětníků a zaznamenává je v psaných příbězích.

Povídky o lásce podle skutečných příběhů Paměti národa

Jámy

Existenciálně laděné vyprávění nás přenese do podkrušnohorského města sužovaného smogem a jedovatými výpary. Beznadějné a vyprázdněné jsou i osudy hlavních hrdinů, barvitých postav reprezentujících spodní patro společnosti: Číča pracuje ve fabrice a jediný smysl spatřuje v budování své muskulatury v posilovně, kamioňák Čambáro, vyčerpaný stereotypním ježděním po evropských dálnicích, Adam hledá naplnění ve čtení detektivních příběhů. Šárka obsluhuje na baru štamgasty a je vděčná, že nedopadla jako její matka, která si na živobytí vydělávala vlastním tělem. Celá parta se každý pátek schází u Mirouše, sledují fotbal a vzájemně se ujišťuje o marnosti svého každodenního pachtění. Zavedené stereotypy se pokusí narušit Jakub, který se nedobrovolně vrátil po studiích v Praze, a především jeho přítel Jonáš. *Jámy* jsou nejen příběhem z bohy zapomenuté periferie, ale i podobenstvím o tom, co pro každého z nás znamená žít naplněný život.

Prstýnek z drátu

24 skutečných milostných příběhů z dob temna.
Jak by vypadal příběh Romea a Julie, kdyby žili v poválečných Sudetech, ve stalinistických padesátých letech nebo v době normalizace? Ve čtyřiadvaceti povídkách ožívají lásky a rozchody skutečných lidí, kteří svěřili své příběhy Paměti národa. Jsou plné křehkých emocí i pevného odhodlání a vzdoru. Jejich kulisy jsou rozmanité: polepšovna pro náctileté, terezínské ghetto, statek postižený kolektivizací, undergroundový klub, ale i Západní Berlín nebo vietnamská džungle. Některé končí hořkosladce, jiné tragicky. Všechny ale spojuje nadčasová naděje a touha, která přetrvává, ať už milence rozděluje ostnatý drát, vězeňská zeď nebo železná opona.

Vychází ve spolupráci s Pamětí národa

Jana Vitíková

Jana Vitíková vyrůstala v Chomutově. Vystudovala Vyšší odbornou školu publicistiky a poté absolvovala obor historická sociologie na Fakultě humanitních studií. V rámci svého studia a výzkumné činnosti se věnovala především vlivu rozšiřování těžby uhlí ve svém rodném regionu na jeho obyvatele a v roce 2024 získala doktorský titul. Její disertační práce se věnuje obcím, kterým hrozí demolice, a vlivu této situace na život v obcích. V současné době pracuje v Centru pro výzkum veřejného mínění Sociologického ústavu Akademie věd. Ve své tvorbě se nyní vrací do svého domova v severozápadních Čechách a vypráví příběhy těch, které tam zanechala.

Josef Pánek

Josef Pánek studoval v Praze, žil a pracoval v Norsku a Austrálii, nyní žije v České republice. V roce 2013 mu vyšla sbírka povídek *Kopáč opálů* a o čtyři roky později novela *Láska v době globálních klimatických změn*, ta na sebe strhla pozornost díky osobitému stylu a neotřelému pohledu na svět, který se s nástupem globalizace prudce mění. V roce 2018 za ni získal cenu Magnesia Litera. V románu *Jsem jejich bůh* z roku 2022 šel ve zpřítomnění intenzivně prožívané ztráty jistot a existenciální obnaženosti ještě dál.

foto © Jan Křikava

Portrét vědce v systému postindustriální společnosti

Co je v dnešní době vědecký objev? Jaké místo a význam má věda v soudobé společnosti? A zbývá v ní prostor pro skutečně tvořivé myšlení?
Pánkova nová próza je zasazena do Dublinu, kam se hlavní hrdina vypravil na konferenci o astrofyzice. Až na místě zjistí, že mu anonymní recenzenti prestižního vědeckého časopisu „zabili“ přelomový objev. Po konfliktu s ostrahou konferenčního centra, která ho nutí, aby si na krk navlékl konferenční visačku jako nějaká ovce, uteče raději ven. Potlouká se kolem kanálů a po mořském pobřeží, opíjí se a uvažuje o stavu společnosti, která každodenně používá vědecké výdobytky, aniž v nejmenším tuší, jak fungují, aniž se o to zajímá. Na své pouti cizím městem se potkává s řadou lidí, u nichž marně hledá porozumění. Josef Pánek napsal další svébytnou a sugestivní prózu, v níž provokativně ryje do obnažených nervů naší postindustriální společnosti.

Již vyšlo:
Láska v době globálních klimatických změn, Jsem jejich bůh

Fronta na vraždu

Přeložila Lucie Johnová

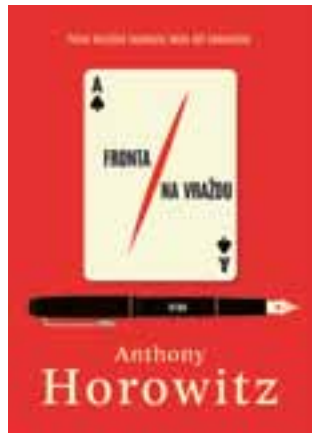

Třetí případ bývalého inspektora Daniela Hawthorna a jeho nedovtipného parťáka Anthonyho Horowitze, který má za úkol napsat o něm další detektivní román.
Tentokrát se tito dva „ne zrovna přátelé“ vydávají na literární festival konaný na idylickém ostrově Aldernay v Kanálu La Manche. Kupodivu se brzy ocitnou ve středu vyšetřování vraždy v izolovaném místě, odkud se nedá jen tak dostat a vrah je stále někde na ostrově. O život byl připraven místní velkopodnikatel a mezi podezřelými jsou mimo jiné francouzská básnířka, autor knižních kuchařek, slepé médium nebo historik specializující se na okupaci Normanských ostrovů.
Zábavný detektivní příběh plný omylů a nápověd je i skvělou literární a společenskou satirou.

Již vyšlo:
Dům hedvábí, Moriarty, Modrý diamant, Navždy a den, Mnoho strak věští vraždu, Vražda ve Večernici, Pohřeb na přání, Rozsudek smrti

Anthony Horowitz

Anthony Horowitz patří k nejplodnějším a nejúspěšnějším britským spisovatelům. Jeho romány *Dům hedvábí* a *Moriarty* se zařadily mezi desítku největších bestsellerů na žebříčku listu *Sunday Times* a prodávaly se ve více než třiceti pěti zemích. Jeho knížek pro děti o Alexi Riderovi se ve světě prodalo přes devatenáct milionů výtisků. V příbězích *Modrý diamant* a *Navždy a den* Horowitz oprášil zlatou éru bondovek.
Jako televizní scenárista stvořil seriály *Vraždy v Midsomeru* a *Foylova válka*, který získal cenu od Britské akademie filmového a televizního umění. K Horowitzovým dalším televizním dílům patří *Hercule Poirot* a obecně uznávané seriály *Kolize* a *Injustice*. Anthony Horowitz je členem správní rady londýnského divadla Old Vic a pravidelně přispívá do nejrůznějších britských novin a časopisů. V roce 2014 se stal nositelem Řádu Britského impéria za služby prokázané literatuře.

foto © Jon Cartwright

John le Carré

John Le Carré (1931–1920), autor pětadvaceti románů, se ve skutečnosti jmenoval David John Moore Cornwell. Když pracoval pro výzvědnou službu, musel si dát jako začínající spisovatel pseudonym. V šedesátých letech po aféře s dvojitým agentem Kimem Philbym musel od výzvědné služby odejít, neboť byl prozrazen. Díky tomu se mohl plně věnovat psaní. Jeho romány byly mnohokrát zfilmovány a přeloženy do mnoha jazyků. V nakladatelství Argo vyšly mj. *Špion, který přišel z chladu*, *Jeden musí z kola ven*, *Malá bubenice*, *Agent na cizím hřišti* či memoáry *Holubí tunel*.

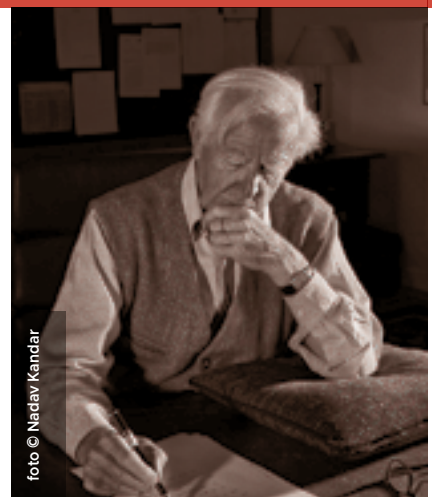
foto © Nadav Kandar

Tip

Ctihodný školáček

Přeložil Jiří Hanuš

Po románu *Jeden musí z kola ven* je *Ctihodný školáček* druhým počinem autorovy volné trilogie spojené tajemným sovětským superšpionem „Karlou“.
Je rok 1974 a George Smiley se snaží postavit britskou tajnou službu přezdívanou Cirkus znovu na nohy, poté co její pověst a síť kontaktů zničil dvojitý agent Bill Haydon. Úzký tým jeho spolupracovníků přijde na to, že v Hongkongu operuje vážený obchodník Drake Kao ve prospěch Karly a tím britské kolonii škodí; ale agenti objeví i to, že Drake má v rudé Číně bratra Nelsona, vysoce postaveného státního úředníka, a že se bratři mají v Hongkongu tajně setkat. O únos a vytěžení Nelsona usiluje i CIA, sice spolupracovník Britů, ale jen občasný a málo spolehlivý. Aby operace únosu proběhla úspěšně, Smiley najme spícího agenta Jerryho Westerbyho, jemuž se sice přezdívá „ctihodný školáček“, protože jako šlechtic vychodil ty nejlepší školy, ale jeho otec zbankrotoval. Jerry se tedy živí jako člověk na špinavou práci v nebezpečných situacích.

Již vyšlo:
Špion, který přišel z chladu, Jeden musí z kola ven, Malá bubenice, Agent na cizím hřišti, Holubí tunel

Lovec

Přeložila Jitka Jeníková

Uprostřed rozpáleného léta přijíždí do vesničky v západním Irsku dvojice mužů. Jeden se vrací domů. Oba se chystají zbohatnout. Jeden zemře.
Bývalý detektiv chicagské policie Cal Hooper se rozhodl odejít do předčasného důchodu a odstěhoval se na irský venkov. Doufal, že už bude mít konečně klid. A to se mu, víceméně, splnilo: začal chodit s místní farmářkou Lenou a postupně přetváří Trey Reddyovou ze zdivočelé puberťačky ve slušné dítě pohybující se ve slušné společnosti. Jenomže pak se po letech objeví Treyin otec a přiváží s sebou anglického milionáře a plán, na jehož konci je zlatý poklad ukrytý kdesi ve vsi. Všechno, co spolu Cal, Lena a Trey vybudovali, je najednou v ohrožení. Cal s Lenou jsou připravení udělat cokoliv, aby Trey ochránili. Trey ale nestojí o to, aby ji někdo chránil. Trey se chce pomstít.
Lovec vypráví o tom, co všechno jsme schopni udělat pro své milované, kam nás dokáže dovést touha po pomstě a co musíme obětovat, když se láska srazí s odplatou.

Již vyšlo:
V lesích, Podoba, Na Věrnosti, Místo pro tajnosti, Ztracený přístav, Vetřelec, Temná zahrada, Slídil

Tana Frenchová

Tana Frenchová (*1973) vyrůstala v Irsku, Itálii, USA a Malawi. Vyučovala herectví na dublinské Trinity College a pracuje v divadle, filmu a dabingu. Patří mezi uznávané autory detektivního žánru a všechny její knihy jsou kritikou i čtenáři přijímány velmi příznivě. Za román *V lesích* získala v roce 2008 cenu Edgara Allana Poea za nejlepší první román. V dalších letech vyšly knihy *Podoba* a *Na Věrnosti*. Kniha *Ztracený přístav* získala v Irsku ocenění za nejlepší detektivní román roku 2012. *Místo pro tajnosti* bylo zařazeno do užšího výběru ceny Anthony Award za nejlepší román. Románem *Vetřelec* uzavřela sérii z prostředí dublinského oddělení vražd. O dva roky později vydala první samostatný román *Temná zahrada*. Tana Frenchová žije s rodinou v Dublinu.

Illustrations © Kathrin Baumbach

Ilaria Tuti

Ilaria Tuti (*1976) žije na italském hornatém severu, ve Furlánsku. Jako malá chtěla být fotografka, ale vystudovala ekonomii. Miluje moře, ale žije v horách. Jejím velkým vzorem je italský mistr hororů a thrillerů Donato Carrisi, který se o ní vyjádřil jako o zářivém a nevídaném talentu. Trilogii s policejní komisařkou Teresou Battagliovou zahájila psychologickým thrillerem *Květy nad peklem* (2018, Fiori sopra l'inferno, č. 2019), jenž získal Cenu Edoardo Kihlgren za nejlepší italský debut. Temný příběh z italských Alp rozvedla v následující *Spící nymfě* (2019, Ninfa dormiente, č. 2021) a v *Dceři popela* (2021, Figlia della cenere, č. 2022). Detektivní série se v Itálii drží na žebříčcích bestsellerů a těší se velkému úspěchu v zahraničí i u nás. V posledním díle *Matka kostí*, ve kterém Teresa Battagliová opět svádí boj se svou pamětí, slouží příběh dospívání a hledání jako základ pro hlubší a aktuálnější témata.

„Ilaria Tuti opět vytvořila magický, hluboký příběh."
Corriere della Sera

Matka kostí

Přeložila Helena Lergetporer

Prohrála komisařka Battagliová definitivně boj o integritu vlastní osobnosti? Všichni, jimž na ní záleží, se snaží ubránit pocitu, že tomu tak skutečně je, a ze všech sil jí ulehčují další pouť životem poté, co se definitivně stáhla do soukromí. Situace se ale rázem změní: na základě anonymního telefonátu se Massimo vydává uprostřed noci na vlastní pěst do hor, kde najde zmatenou Teresu držící v náruči zkrvavenou mrtvolu mladého muže. Podle všech indicií jde o tajemnou sebevraždu. Zdání ale může klamat. Jak to všechno souvisí s Teresou? Bude to její poslední případ? Minulost dosud skrývá řadu nevyřešených záhad...

Již vyšlo:
Květy nad peklem, Spící nymfa, Dcera popela

Převaděč

Reportérka Ela Jánská přijíždí do hor k německým hranicím, aby se vzpamatovala z bolestné ztráty miminka. Je zlomená a postrádá důvod žít. Ve staré chalupě, kde se dočasně zabydlí, však najde dopis, který ji přiměje sebrat síly a vypátrat, co se stalo pisateli. Když zjistí, že se v okolí na konci 80. let beze stopy ztratilo několik sotva dospělých chlapců, novinářka v ní se zvedne z popela. Cítí závazek dát všem zoufalým rodinám odpovědi. Nikdo jiný totiž chlapce dávno nehledá. Policie případ odložila a rodiče se vzdali naděje. Nevědomost jim už přes třicet let ničí životy. Emigrovaly jejich děti? Zastřelila je pohraniční stráž, když chtěly utéct do Německa? Žije snad jejich vrah stále mezi horaly? Ela se sbližuje s místními a zdejší kraj se jí svou krásou zakusuje pod kůži. Kousek po kousku rozplétá letitou záhadu a přichází na to, co mladé muže spojovalo. S každým dalším dnem je odhalení pravdy blíže. Někomu se to však hodně nelíbí... Bude pro Elu Jánskou pomoc druhým cestou ven z osobní tragédie, nebo ji šťourání se v minulosti bude stát život?

Michaela Levíčková

Michaela Levíčková (*1979) vystudovala biologii na Karlově Univerzitě. Vede tréninky na téma dlouhověkosti ve firmách a druhou dekádu učí jógu ve svém jógovém studiu v Berouně. Ačkoli na Šumavě trvale nežije, miluje ji a od dětství tam tráví mnoho času na rodinné chalupě. Tamní kraj ji fascinuje, a proto do něj zasadila svůj příběh *Převaděč*, který si ji, jak sama říká, našel a chtěl být vyprávěn. Reálie však pro potřeby příběhu upravila. Už jako malá psala pohádky a později veselé básničky. Svou první knihu vydala v roce 2015 jako spoluautorka učebnice vaření *Dobrodružství v kuchyni: Děti vaří samy*. Mnoho jejích zdravých receptů najdete na www.bozskyjezbozskyzij.cz. Michaela má dva dospělé syny a čtyři kočky. Procestovala s rodinou půl světa, ale nejšťastnější je na loukách na Šumavě. Přečte nejméně jednu knihu týdně, miluje thrillery a knihy osobního rozvoje.

foto © Levicek

Vladimír Zlý

Vladimír Zlý (*1988, Ostrava) prožil dětství a ranou dospělost v pohraničním Českém Těšíně. Vystudoval Střední zdravotnickou školu v Ostravě a následně strávil bezmála deset let v zubních laboratořích, prošel několika dalšími zaměstnáními, mj. dlouho pracoval coby řidič tramvají v ostravském dopravním podniku. Momentálně se živí jako úředník. Miluje četbu detektivek, krimi thrillerů a dystopií a poslouchá rockovou a metalovou hudbu. S manželkou a dvěma dcerami žije v Havířově, kde se také odehrává děj jeho krimi románů *Čistič* a *Pod haldou*.

foto © Jan Křikava

Pod haldou

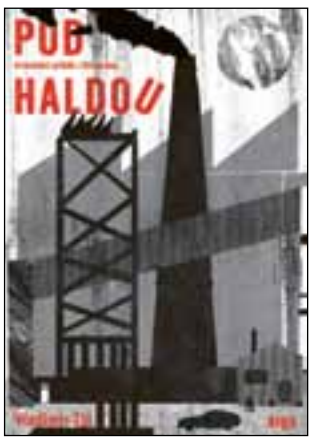

Je září, babí léto v plném proudu. Vášnivý cyklista Igor vyráží na pravidelnou ranní vyjížďku. Těší se na další setkání s neznámou usměvavou krasavicí, která si každé ráno chodí zaběhat na stejnou trasu, jako je ta jeho. Tentokrát je odhodlaný konečně ji oslovit a pozvat na rande. Jenže toho rána se všechno v jeho dosavadním životě otočí o sto osmdesát stupňů a od určité chvíle nic není jako dřív… Neznámá běžkyně leží mrtvá ve vysoké trávě u břízek lemujících liduprázdnou cestu pod jednou z mnoha ostravských hald. Na první pohled je zřejmé, že nejde o přirozené úmrtí či nešťastnou náhodu. Na místo proto vyráží zkušený vyšetřovatel major Ivoš Kylián se svými lidmi, aby zjistili, kdo a proč mladou ženu zavraždil.

Již vyšlo:
Čistič

Perfektní alibi

Praha a Ostrava. V obou velkoměstech dojde k vraždám, které mají jeden společný znak. Na místě činu vrah zanechává mrtvolu kočky. Týmy vyšetřovatelů z obou měst se proto musí spojit a společně se vydat na cestu za odhalením sadistického vraha. A brzy se objeví i vhodný podezřelý, jenže něco tu nesedí…
Unikátní projekt, kdy dochází k autorskému propojení dvou úspěšných autorů kriminálních románů, Davida Urbana a Vladimíra Zlého.

Vychází v koedici s nakladatelstvím Kalibr

David Urban

David Urban se narodil v Praze, kde žije dodnes. Je šťastně ženatý, má dvě dospělé děti a pár koček. Už více než polovinu života pracuje u pražské kriminálky, což se odráží v jeho literární tvorbě. Mezi jeho zájmy patří četba, počítačové hry a komiksy. Rád zdolává lezecké stěny a věnuje se lukostřelbě. Je autorem povídkových sbírek *Tři opice* (2020) a *Výjezdovka* (2021), mnohé z publikovaných povídek byly oceněny v nejrůznějších literárních soutěžích. V nakladatelství Kalibr vydal také romány *Rozsudek smrti* (2021), *Hra o přežití* (2022), která byla nominovaná na Magnesii Literu a získala Cenu Jiřího Marka za nejlepší českou detektivku roku, *Déjà vu* (2023) a *Vražedná splátka* (2024).

Vladimír Zlý

na předchozí straně

J. R. R. Tolkien

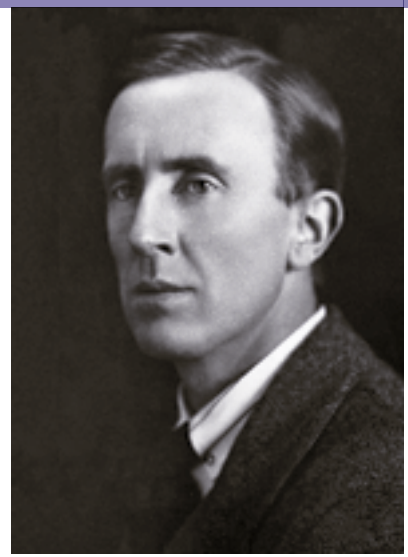

J. R. R. Tolkien se narodil roku 1892 v jihoafrickém Bloemfonteinu, dětství však strávil v Anglii, kde rovněž absolvoval středoškolská a univerzitní studia. V roce 1919 získal v Oxfordu diplom v oboru staroanglického jazyka a literatury a po pěti letech se ve stejném oboru stal profesorem. Prvními Tolkienovými publikacemi byly ve 20. letech *Slovník střední angličtiny* (1922) a kritické vydání středověké romance *Pan Gawain a Zelený rytíř* (1925). Čtenářský úspěch mu však přinesl až pohádkový příběh z fiktivní dávné Středozemě *Hobit* (1937, česky poprvé 1979). Po čtrnáctileté práci dokončil koncem 40. let rozsáhlé, v dějové a myšlenkové složitosti i jazykové invenci nesrovnatelně bohatší, pokračování v trilogii *Pán prstenů* (1954–1955, česky poprvé 1990–1992), jež vzbudila mohutnou vlnu zájmu. Historii svého světa a jeho obyvatel rozvíjí v souboru *Silmarillion* (1977, česky 1992), který čtyři roky po autorově smrti připravil k vydání jeho syn Christopher. Tolkienův literární odkaz doplňuje řada odborných studií a pohádkových příběhů.

Dopisy J. R. R. Tolkiena

Přeložila Nikola Štefelová

Soubor pěti stovek Tolkienových dopisů, časově pokrývajících celý jeho dospělý život, dovoluje čtenáři nahlédnout z intimní blízkosti Tolkienův osobní, pracovní i tvůrčí život. Nacházíme zde listy jeho snoubence a pozdější manželce Edith i jejich dětem, texty týkající se jeho akademické dráhy, korespondenci s vydavatelstvím Allen and Unwin ohledně *Hobita* a dalších knih, a množství dopisů se samozřejmě týká Středozemě a toho, jak ji objevoval její autor i jeho čtenáři. Tento soubor bude dozajista objevem pro každého, kdo se zajímá o svět *Pána prstenů* i o jeho autora.

Již vyšlo:
Hobit, Pán prstenů, Silmarillion, Húrinovy děti, Netvoři a kritikové, Nedokončené příběhy, List od Nimrala a jiné příběhy, Legenda o Sigurdovi a Gudrún, Pan Blahoš, Artušův pád, Pád Gondolinu, Beren a Lúthien, Pád Númenoru, Dopisy Otce Vánoc, Příběhy z nebezpečné říše, Netvoři a kritikové a jiné eseje

Atlas Středozemě

Přeložila Stanislava Pošustová-Menšíková

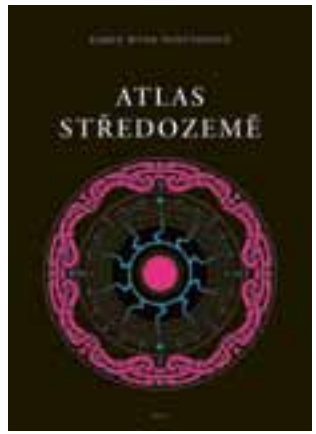

Je dobře známo, že Tolkien měl přesnou představu o fyzické podobě svého fantazijního světa a sám nakreslil v řadě variant několik jeho map. *Atlas Středozemě* je samozřejmě využívá, ale vychází hlavně z Tolkienových líčení a popisů v textech. V mnoha dílčích mapách, schématech a nákresech zachycuje putování hrdinů, tažení armád, bitvy i schémata různých dějišť i staveb; nabízí i řadu map tematických věnovaných podnebí, národům či jazykům. Čtenářům *Hobita*, *Pán prstenů* a dalších Tolkienových děl umožňuje si autorův svět plastičtěji představit. *Atlas Středozemě* poprvé vyšel v roce 1981, později ho autorka upravovala a doplňovala v souvislosti s vydáváním neznámých Tolkienových textů. Vydání v Argu vychází z poslední verze z roku 1994 (v českém překladu 1998), je však opatřeno novými, propracovanějšími ilustracemi.

Karen Wynn Fonstadová

Karen Wynn Fonstadová (1945–2005) vystudovala geografii se specializací na kartografii na univerzitě v Oklahomě. Krom *Atlasu Středozemě* je autorkou několika dalších atlasů fiktivních světů, jako je např. Pern Anne McCaffreyové nebo svět hry Dungeons & Dragons.

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (*1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého Pána času. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks*, *Transit*, *The Also People* a *So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem.

foto © Richard Kličník

Zimní dary

Přeložil Milan Žáček

Za velkou louží na to jdou jinak…
Když bývalý agent FBI Patrick Henderson nahlásí incident z ranku „X-Ray Sierra India“, operátorka nechápe, o čem je řeč. Henderson naléhá, aby vyrozumívala výše a výše postavené osoby, dokud se některá nechytí.
Onou osobou je speciální agentka Kimberley Reynoldsová. Případu se ujme, a když následně přijede do zasněženého severního Wisconsinu, zjistí, že polovinu obce Eloise, kde Henderson žije, srovnalo se zemí tornádo a po bývalém agentovi není nikde ani stopy.
A podivnosti neberou konce. Sousedé podávají svědectví o tom, co znepokojivého kde zahlédli, a přitom nepřestává hustě sněžit, až Eloise zůstane odříznuta od okolního světa…
Když pak indicie stále více poukazují na jeden zamrzlý případ, zamrzlý tak, že zamrzlejší ani být nemůže – prokletou výpravu do mrazivých pustin –, Reynoldsová se vydá po stopách táhnoucích se od děsivé americké minulosti k hrůzám, které přežívají do dnešních dnů…

Již vyšlo
Řeky Londýna, Měsíc nad Soho, Šepot podzemí, Prokleté domovy, Záludné léto, Strom viselců, Nejodlehlejší stanice, Zvony Londýna, Stín nad Trevírem, Falešná hodnota, Historky z Rozmaru, Co dělala Abigail v létě, Rodinné stříbro

Údolí Winterset

Přeložil Jiří Hanuš

Mnozí by chtěli, aby se jejich oblíbená kniha stala skutečností, i kdyby jen na chvíli. Mnozí by si přáli potkat svou oblíbenou knižní postavu, i kdyby jen na jediný den. Ale měli by být ve svých přáních opatrnější, protože i fantazie se může zhmotnit v postavách z masa a kostí a skutečnost může být daleko hrozivější než pohádkový příběh.
Údolí Winterset sleduje skupinu přátel na místo, které inspirovalo jejich oblíbenou dětskou knihu – nestárnoucí příběh o skupině zvířat, která se připravují na každoroční slavnost na závěr léta. Ovšem po řadě nenadálých zvratů návštěvníci zjišťují, že hodně z toho, co svět považuje za smyšlený příběh, je temná realita, a že pravda skrytá za jejich milovanou knihou je nebezpečnější, než by si kdy dokázali představit. Přichází Ječný den… a vy jste zváni na lov.
Populární debutový román Jonathana Edwarda Durhama je stejně napínavý jako děsivý a stejně vtipný jako překvapivý. Originální příběh oplývá nezapomenutelnými postavami a mimořádně poutavým dějem, jenž vás donutí bez dechu a se strachem otáčet stránky. Jak že se slaví Ječný den? Utíkáš, příteli. Utíkáš…

Jonathan Edward Durham

Jonathan Edward Durham se narodil nedaleko Filadelfie a dětství trávil především četbou. Po studiu neurovědy a literatury se rozhodl pro uměleckou činnost. Žije v Kalifornii a ve své tvorbě mísí reálné zážitky z dětství s oblíbenými knižními příběhy. Jeho úspěšný debutový román je neotřelou kombinací fantasy a hororu ze současného světa.

Margaret Atwoodová

Margaret Eleanor Atwoodová se narodila roku 1939 v Ottawě. Za svou tvorbu po zásluze získala četná literární ocenění včetně Ceny Franze Kafky a je považována za nejvýznamnější kanadskou spisovatelku současnosti. Publikovala více než pětatřicet knih, z nichž nejznámější je patrně *Příběh služebnice* (Argo 2017), který se stal předlohou k filmovému zpracování i úspěšné seriálové adaptaci. K nejvýraznějším dalším románům patří zejména *Žena k nakousnutí*, *Slepý vrah*, *Gazela a Chřástal* (Argo, 2025) a *Kočičí oko* (Argo, 2022), jež bylo v roce 1988 nominováno na Bookerovu cenu.

foto © Luis Mora

Rok potopy

Přeložila Dominika Křesťanová

Margaret Atwoodová, jedna z nejvýznačnějších postav současné světové literatury, se v románu *Rok potopy* vrací k postapokalyptické vizi světa po globální katastrofě. Stejně jako v úvodní části trilogie *Gazela a Chřástal* popisuje Atwoodová hrůzy světa, ve kterém lidstvo v zájmu vědeckého a technologického pokroku nejen mění životní prostředí, ale ničí samo sebe. Tentokrát ovšem situaci, neodvratně směřující k tragédii, nahlížíme z perspektivy dvou žen, které „suchá potopa" souhrou náhod ušetří. Ren je mladá akrobatka na hrazdě, kterou zachránila izolace v luxusním sexklubu, Toby přežila zabarikádovaná v lázních určených původně bohaté klientele. Oběma ale po čase nezbývá než vyjít do světa, v němž nemohou věřit lidem ani zvířatům, a pokusit se znovu probudit v sobě i v ostatních přátelství a lidskost.

Již vyšlo:
Kočičí oko, Alias Grace, Svědectví, Příběh služebnice, Penelopiáda, Z hlubin, A jestli umřeli, žijí tam spolu dodnes, Čtrnáct dnů

Chystáme:
Gazela a Chřástal

Dívčí válka 8, 9 a 10

Přeložil Petr Holý

8: Díky geniální vynalézavosti velitele Jana Žižky husité opět porážejí křižáky. V husitském vojsku to však vře, neboť husity rozdělují protichůdné plány. Zmatečnému vnitřnímu konfliktu neunikne ani bojovnice Šárka, již sice potká nečekané štěstí, nicméně je nucena učinit krutou volbu a následně čelit následkům svého rozhodnutí.

9: Dojde k urovnání vnitřních rozbrojů a husitské vojsko pod velením vojevůdce Jana Žižky opět zvítězí. Katolíci, kteří už nevidí šanci na vítězství, se uchylují k zapovězeným opatřením. Příběh se také zaměří na Žižkovu minulost. Víra předaná Janem Husem Janu Žižkovi se přenáší na další generace a slavný vojevůdce vyráží do své poslední bitvy.

10: V 15. století zachvátí střední Evropu zuřivá náboženská válka mezi husity a katolíky. Od skonu hrdiny Jana Žižky uplynulo pět let. Husitské vojsko pokračuje v boji proti sousedním katolickým zemím. Šárka ztrácí paměť a přidává se ke skupině kočovných komediantů. Začne si říkat Marie a živit se jako tanečnice. Na cestě po Francii se setkává s Johankou z Arku. Jaký osud čeká obě dívky vydané na pospas nevyzpytatelným dějinám?

Již vyšlo: Dívčí válka 1–7

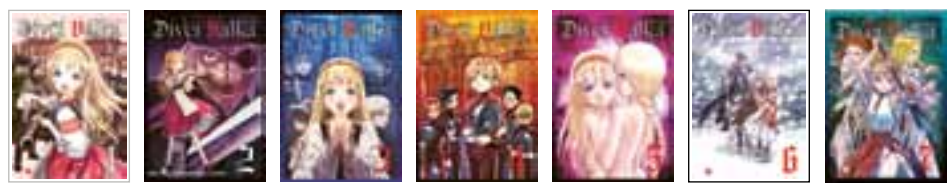

Kóiči Óniši

Kóiči Óniši (*1973) je japonský tvůrce a kreslíř komiksů manga. Je absolventem fakulty literatury Hokkaidské univerzity, chvíli také studoval katedru evropské historie tamtéž. Debutoval v roce 1997 dílem *Prasečí král* a osobitým stylem si vysloužil ocenění Kodansha Afternoon Prize udělované začínajícím autorům manga. Je aktivním členem japonského spolku Castle Tintagel, pojmenovaného podle středověkého opevnění ležícího v severním Cornwallu ve Velké Británii, spojovaného s králem Artušem. Spolek od roku 2013 provozuje Japonskou ligu rytířských soubojů v historické zbroji s dřevci, pro níž také vytvořil několik merkantilií a od roku 2016 je jejím sponzorem. V roce 2014 vyšel v renomovaném tokijském nakladatelství Futabasha první díl jeho historického opusu *Dívčí válka*, ukončeného v roce 2019 dvanáctým dílem. Za zmínku patří také Óniši*ho JOKER* (1999), *Pravdivá legenda o Cchao Cchaovi* (2006) a další díla.

Joan Sfar

Joan Sfar (1971) patří k nejplodnějším a dlouhodobě nejzajímavějším francouzským komiksovým tvůrcům s více než stovkou děl, na kterých se autorsky podílel. Kromě komiksu se věnuje také hudbě a filmové režii. Pochází z Nice, z rodiny sefardských a aškenázských židů, vychovával jej dědeček, vojenský lékař s ukrajinskými kořeny. Do češtiny byla přeložena celá řada jeho děl, v Argu vycházel *Donžon*. Sfar v roce 1990 založil s dalšími výtvarníky komiksové nakladatelství L'Association, které úspěšně funguje dodnes.

Paříž patří drakům

Přeložil Michal Zahálka

Paříž roku 1900. Po tisíc let žili draci skrytí přede všemi, uzavření v sochách a chrličích nesoucích jejich podobu. Podle pověsti může pouze obětování kouzelného stvoření uchránit Paříž před jejich hněvem a zachovat kouzlo, jež je drží ve spánku. Když však mořskou pannu, které byl tento osud předurčen, zachrání v nejzazší chvíli havajská princezna, jež propadla jejímu kouzlu, nad Městem světla se opět rozhostí zlověstný stín draků...

Až přijde kohout

Přeložil Richard Klíčník

Je to normální filipínská rodina. Táta, máma a tři děti. Nejstarší dcera už pracuje, prostřední syn se chystá na vysokou a nejmladší dceru mají všichni rádi. A ona má ráda zvířátka. Takže když otec při návratu z práce uvidí na ulici kohouta, neváhá ani chvíli. Co na tom, že má dcera kočku – kohout bude taky fajn. Navíc jsme na Filipínách! A kohoutí zápasy tu znamenají hodně. Kohout si na sebe velmi brzy začne vydělávat. Protivníky doslova ničí. Ovšem když se doma ztratí kočka, otec znejistí... A to je teprve začátek temného hororu plného toho nejčernějšího humoru! Skvěle nakreslený příběh od více než poťouchlé autorky Renren Galeno vás dostane. A když to nebude příběh, tak kohout určitě.

Renren Galeno

Po absolvování studia malby na Filipínské univerzitě se pomalu přeorientovala na komiks a ilustraci. V současné době pracuje jako výtvarnice a učitelka.

Anna Härmälä

Anna Härmälä vyrostla ve městě Vantaa nedaleko Helsinek a vždy věděla, že bude umělkyně. Rodiče ji proto posílali do výtvarných i divadelních kroužků. Později studovala umění a vizuální komunikaci ve Finsku a Norsku. Magisterský titul získala na Akademii umění a designu v Bergenu. Napsala a ilustrovala několik obrázkových knih vydaných ve Finsku a Švédsku. Anna deset let pracovala jako vedoucí oddělení výtvarného umění na švédské škole Västra Nylands folkhögskola. *Single matka* mj. vycházela v deníku Guardian a v různých evropských novinách.

foto © Tommi Aittala

Single matka

Přeložil Richard Klíčník

Mia dostala košem a od té doby je oficiálně single matkou. Zrovna když si pomyslí, že prach na troskách vztahu se trochu usedil, vrhá ji život do víru trochu zbytečných přátelství, vyčerpání, terapie, katarzních snění v dětské skupince a v neposlední řadě i do strašidelného světa randění přes internet. Poloautobiografické komiksové skici Anny Härmäläové nabízejí čtenářům upřímný a často zábavný pohled na vzlety a pády během rodičovství bez partnera. Dokáže se Mia dát zase dohromady s miminem v náručí a minimem spánku?

Velká povodeň

Přeložil Libor Štukavec

Skřítci mumini slaví 80 let! U této příležitosti vydáváme speciální vydání knížky *Velká povodeň*, která přinesla vůbec první příběh o muminkovi a jeho mamince, kteří hledají tatínka a místo pro stavbu domu… Právě během něj zažijí mnohá dobrodružství, seznámí se s celou řadou roztodivných tvorů a narazí na překrásné údolí! A dál už to všichni známe. Vychutnejte si knížku, kde se muminek na obrázcích sám sobě ještě příliš nepodobá, ale magie vyprávění Tove Janssonové už je přímo hmatatelná.

Již vyšlo:
Kometa, Čarovná zima, Čarodějův klobouk, Kdo utěší Drobka, Jak to bylo dál, Muminek a noční dobrodružství, Muminek a narozeniny, Muminek a sníh, Tatínek a moře, Bláznivé léto, Cesta plná nebezpečí

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblibě dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, ta čítá tucet svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouhé čtyři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezapřou poetickou duši Janssonové, její víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spolutvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo 55 milionů výtisků.

foto © Charlie Clift

Packallovi

Přeložila Veronika Volhejnová
Ilustroval Adam Stower

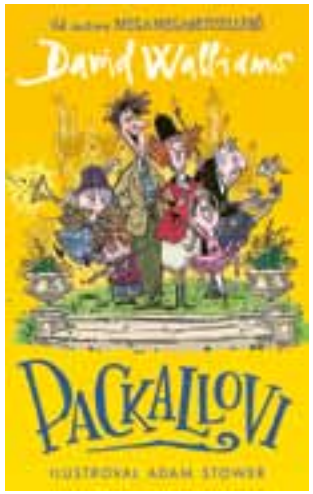

Tak tohle jsou Packallovi: Paul a Patty, jejich děti Pippin a Pippa, jejich babička, stará lady Packallová, a jejich domácí mazlíček, pštros Cedrik. Pštrosa by si sice moc rozumných lidí jako mazlíčka nepořídilo, jenomže Packallovi nejsou rozumní lidé. Tahle rodinka nóbl hňupů žije ve zchátralém venkovském sídle jménem Packall Hall. Když je jejich domov ohrožen, musejí se všichni semknout, aby ho zachránili. Jenže to by nebyli Packallovi, aby z toho nevznikla šňůra komických dobrodružství! Packallovi je zřejmě zatím nejzábavnější kniha Davida Walliamse, autora megasuperbestselleru *Babička drsňačka*!

Již vyšlo:
Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smraďoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány, Nejhorší rodiče na světě, Babička drsňačka znovu v akci, Superstrašlivák, Nejhorší mazlíčci na světě, Kosmokluk, Robopes, Nejhorší netvoři na světě

Hledá se medvěd

Přeložila Tereza Marková Vlášková
Ilustroval Levi Pinfold

Uplynul více než rok od doby, kdy se April Woodová vrátila domů z Medvědího ostrova s hřejivým pocitem, že zachránila posledního ledního medvěda, který zde uvízl, a dostala ho zpátky na Špicberky. Přesto nepřestává na medvědího kamaráda myslet. Když se doslechne, že na Špicberkách jednoho medvěda postřelili, je přesvědčená, že to byl právě on. Vydešená April přesvědčí tátu, aby se s ní vydal za polární kruh. Tak začíná její nová cesta přes zmrzlou tundru a ledovcové pláně. Pak ale objeví maličké medvídě, které zoufale potřebuje její pomoc, a April neváhá a vrhne se do nového dobrodružství.

Již vyšlo:
Poslední medvěd

Hannah Goldová

Britská spisovatelka Hannah Goldová vyrůstala v rodině, v níž knihy, zvířata a příroda byly pevnou součástí života. Vystudovala scenáristiku na univerzitě a poté pracovala ve filmové a divadelní branži. Nyní žije v městečku Stamford v hrabství Lincolnshire na východě Anglie a věnuje se psaní knih, které reflektují její lásku k přírodě a naší planetě. V Argu vyšel v roce 2023 její román *Poslední medvěd*, který se stal okamžitě bestsellerem. Byl přeložen do 25 jazyků. Získal Waterstones Children's Book Prize a Blue Peter Book Award. Připravuje se filmová adaptace.

Katherine Rundellová

Britská spisovatelka Katherine Rundellová (*1987) vyrůstala v Zimbabwe, Bruselu a Londýně. Absolvovala univerzitu v Oxfordu, doktorát získala prací o renesančním básníku Johnu Donnovi. Nyní se věnuje spisovatelské dráze a přednáší anglickou literaturu na All Souls College v Oxfordu. Její knihy získaly mnoho cen, mimo jiné Waterstones Children's Book Prize, Blue Peter Book Award, italskou cenu Premio Andersen a francouzskou Le Prix Sorcières. Argo vydalo dva její romány pro děti: *Dobrodruh*, který získal Costa Children's Book Award 2017 a byl v užší nominaci na CILIP Carnegie Medal, a *Báječně nerozumné dobrodružství*. V rámci Britských knižních cen 2024 byla Rundellová vyhlášena autorkou roku. Její knihy byly přeloženy do 30 jazyků.

„Nejdřív byl Tolkien, pak Pullman a teď přichází Katherine Rundellová."
„Katherine Rundellová je úkaz."
Neil Gaiman

Bájní tvorové

Přeložila Barbora Punge Puchalská

Christopher je u vytržení, když se kolem něj na návštěvě u dědečka ve Skotsku prožene stádo zvířat, jaká dosud znal jen z bájí. Ale když vzápětí zachrání před utonutím v jezeře mládě gryfa, navždy se mu změní život. Dozví se totiž o existenci Souostroví, shluku ostrovů, které nenajdete na žádné mapě a kde odedávna žijí bájní tvorové. Jenže teď je jejich domov i oni sami v nebezpečí. Spolu s Mal, dívkou ze Souostroví, se chlapec vydává na dobrodružnou pouť a snaží se zjistit, proč mizí magie a bájní tvorové vymírají. Mimo jiné se utkají s krakenem, navštíví sfingy a jednají s draky. Čím víc se děti o tajuplném Souostroví dozvídají, tím jasněji chápou, že jen ony můžou bájný svět zachránit.
Román *Bájní tvorové* se stal knihou roku 2023 podle knihkupectví Waterstones, zároveň v rámci Britských knižních cen 2024 získal výroční cenu za nejlepší prozaickou dětskou knihu a Rundellová byla vyhlášena autorkou roku.

Již vyšlo: Dobrodruh, Báječně nerozumné dobrodružství

UFO: ilustrované dějiny

Přeložil Robert Tschorn

Záhadná světla na obloze. Únosy mimozemšťany. Vládní zatajování. Oddaní ufologové strávili roky dokumentováním nevysvětlitelných jevů od létajících talířů po mimozemský život. Odhalte historii UFO v ilustrovaném průvodci, který odděluje vědeckou fikci od faktů.
Záhadné dějiny létajících talířů se dočkaly prozkoumání do hloubky, od potenciálních mimozemských návštěvníků u Stonehenge až po UFO kulty a tajemství Oblasti 51. Adam Allsuch Boardman ve svém charakteristickém stylu podrobně popisuje letadla a artefakty spojené s hledáním pravdy o UFO.

Adam Allsuch Boardman

Adam vyrostl ve výjimečně zelené části Yorkshire Dales a vystudoval bakalářský obor ilustrace na Leeds Arts University. V současné době je ilustrátorem na volné noze, pracuje pro národní muzea, vzdělávací publikace a historické podniky. Velký vliv na něj má film a televize, ale i knihy autorů, jako je Agatha Christie nebo Isaac Asimov.

Paul Stewart

Paul Stewart (*1955) je britský spisovatel píšící zejména pro děti a mládež. Zpočátku několik let působil jako učitel angličtiny, nejprve v Německu, pak na Srí Lance a nakonec v Británii. První kniha mu vyšla v roce 1988, naplno se literární tvorbě věnuje od roku 1990. Největší slávu mu přinesly *Kroniky Světakraje*. Stewart je trojnásobným držitelem prestižní Nestlé Smarties Book Prize. Argo mu v češtině vydalo trilogii *Dobrodružství z předalekých dálek* (2008–2009). Ilustroval ji, stejně jako *Kroniky Světakraje*, mnoha cenami ověnčený Chris Riddell.

foto © Julia Tatarchenko

Kroniky Světakraje II.

Bouřlivák

Přeložila Viola Lyčková
Ilustroval Chris Riddell

Ilustrační obrázek

Hlavní hrdina, chlapec Snítek, se shodou náhod a proti vůli svého otce, kapitána létajících pirátů Mračného vlka, ocitne na palubě vzdušného korábu jménem Bouřlivák a vydává se na nebezpečnou výpravu. Jejím úkolem je opatřit bleskofrax, zázračnou látku, která jediná může zachránit město Svatý Frax před blížící se zkázou. Posádka čelí útrapám namáhavé pouti zrádnými Soumračnými lesy a přes nelítostný Močál a Snítek už skoro nevěří, že se mu podaří vyváznout živ a zdráv…
Knihu opět ilustroval fenomenální Chris Riddell, který za svou tvorbu posbíral dlouhou řadu cen, mj. dvakrát získal prestižní Kate Greenaway Medal.

Již vyšlo:
Dobrodružství z předalekých dálek I-III,
Kroniky Světakraje I. – Cesta za tajemný Hvozd

Ovum

Severočeské maloměsto plné starých, zchátralých domů a pustnoucích továren je kulisou napínavé urban fantasy pro dospívající čtenáře. Gymnazistku Simonu temná krása těchto staveb fascinuje. Na jedné toulce ulicemi potká Larina, který také prolézá staré budovy, ale z jiných důvodů. Než se o nich Simona může dozvědět víc, Larina někdo unese a ona se ocitá ve víru nebezpečného dobrodružství. V jeho středu stojí tajemné Ovum, čtyři sta let staré hodiny ve tvaru vejce, jejichž posledním známým vlastníkem byl místní továrník. Ten svým potomkům odkázal záhadné indicie, jak se k Ovu dostat. Proč s tím dělal takové tajnosti? A co jsou vlastně Larin a jeho nekonvenční kamarádka Alice zač?

Sabina Hrabáčová

Sabina Hrabáčová se jako spisovatelka věnuje především tvorbě pro děti, kterou příležitostně také překládá z angličtiny. Románem *Ovum* se poprvé zaměřuje na dospívající mládež. Autorka je velkou příznivkyní hrabáčů kapských, s nimiž sdílí příjmení.

Marie Doležalová

Marie Doležalová je ženou mnoha profesí, herečkou známou např. z filmu *Pusinky* nebo sitcomu *Comeback* i dalších televizních seriálů, tanečnicí a vítězkou sedmé řady StarDance, členkou nekonformní hudební skupiny Olats otesoc a také spisovatelkou a blogerkou. Její blog *Kafe a cigárko* získal Magnesii Literu 2015 jako blog roku, přičemž následně dostal také podobu knihy a audioknihy. V roce 2018 Marii vyšla kniha vzpomínek na dětství *Jeden kopeček šmoulový*.

Dokud nesníš ty bonbóny, nedostaneš mrkev!

Ilustroval Matěj Růžička

Ilustrační obrázek

Otravuje tě mladší sourozenec? A co kdyby si ho odvezli třeba piráti a konečně by byl od něj pokoj? Nechceš si čistit každý den zuby? Přání splněno! Nutí tě maminka jíst zeleninu a ovoce, bílý jogurt a sýr? Co kdyby najednou změnila názor, a tak se můžeš ládovat zmrzlinou, hotdogem, hamburgrem a jinými nezdravými dobrotami?
Nebaví tě uklízet si hračky? Světe, div se, maminka na úklidu přestala trvat. No to je bájo! Kdo by po tom všem netoužil?! Jenže… co když ti to nakonec štěstí nepřinese?
Deset pohádek o dětech, kterým se splnila všechna tajná přání, napsala populární herečka, blogerka, spisovatelka a hlavně maminka jedné malé nezbedy a jednoho malého rošťáka.

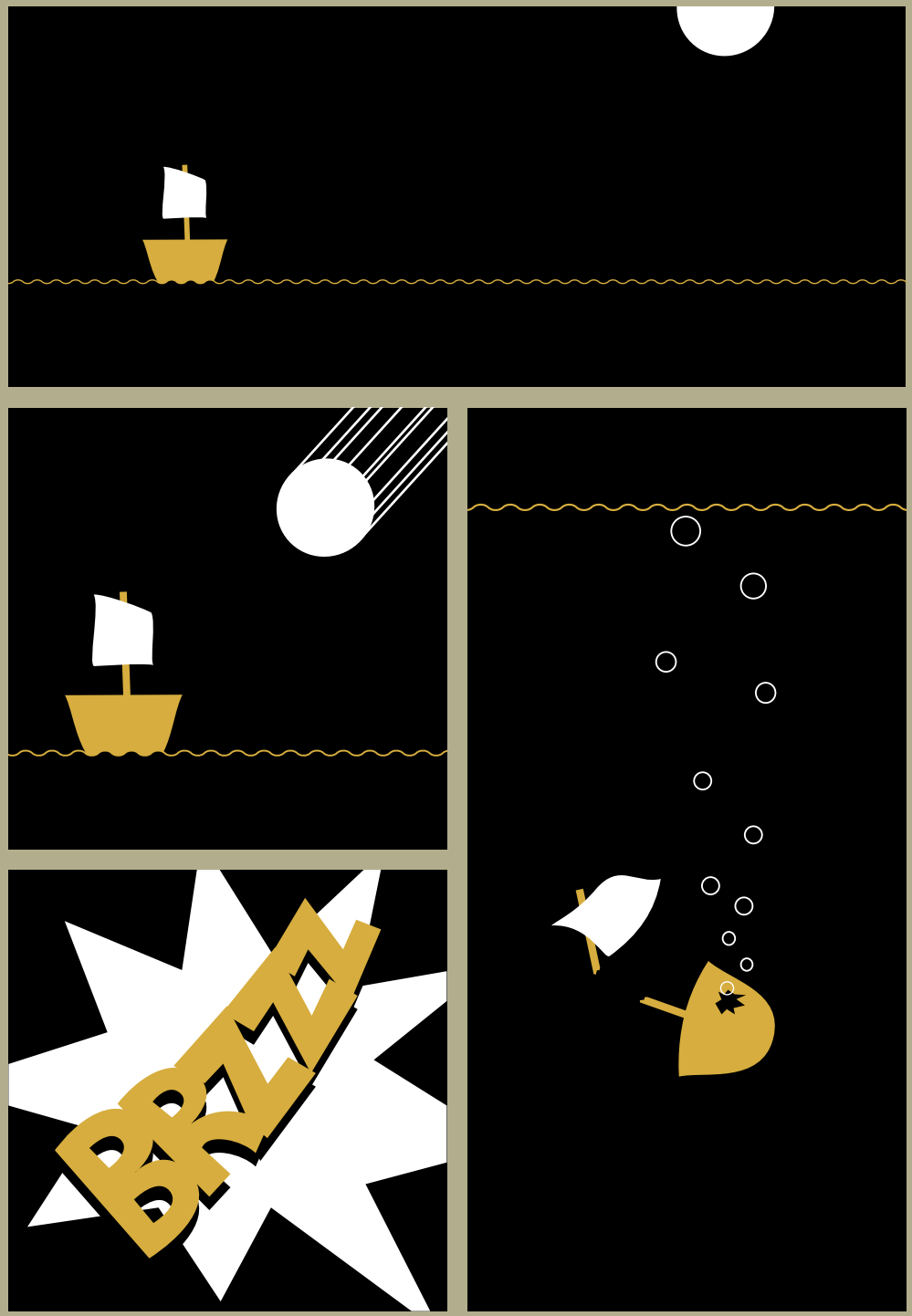

nakladatelství argo

Populárně-naučná a odborná literatura

74–81

Alice Horáčková

foto © Jan Křikava

Alice Horáčková (*1980) vystudovala Fakultu sociálních věd UK. Pro deník *Mladá fronta Dnes* psala literární rozhovory a recenze, v Akademii věd popularizovala vědecké objevy a zásadní rok prožila v Berlíně.
Její první kniha *Vladimíra Čerepková* (Argo, 2014), životopis beatnické básnířky, byla nominována na Cenu Josefa Škvoreckého a cenu Magnesia Litera pro objev roku. V druhé knize *7× ve vedlejší úloze* (Argo, 2016) zpovídala Ivana M. Havla, Helenu Landovskou, Janu Navrátilovou a další sourozence výjimečných lidí. Následovala románová zpověď *Neotevřené dopisy* (Argo, 2018), inspirovaná skutečným příběhem Aleny T., vdovy po známém výtvarníkovi. Poslední úspěšný román *Rozpůlený dům* (Argo, 2022) inspirovaly osudy autorčiny sudetské rodiny v první polovině 20. století.

Václav a Kamila Bendovi

Příběh lásky a odvahy

Ilustrační fotografie

Již vyšlo:
Vladimíra Čerepková,
7× ve vedlejší úloze,
Neotevřené dopisy,
Rozpůlený dům

On se považoval za rebela a ona za vzorňačku. Na prvním randě Václav Kamilu podrobil vědomostnímu testu, který hravě zvládla. A zvládala i všechno další, co manželství s básníkem, literárním kritikem, filozofem, matematikem, chartistou, kotelníkem, vězněm a politikem Bendou obnášelo: šest dětí, domovní prohlídky, návštěvy manžela v kriminálu, revoluční radost i porevoluční tlak a výhrůžky.
Manželé Bendovi nevyvěšovali praporky, chodili do kostela a v době, kdy vrcholila hysterická kampaň proti Chartě 77, ji Václav Benda podepsal. Bylo mu třicet let a mezi disidenty ho skoro nikdo neznal. To se ale brzy změnilo. Dvakrát se stal mluvčím Charty 77, byl jedním ze zakladatelů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a Státní bezpečnost ho považovala za jednoho ze svých nejnebezpečnějších protivníků. Potrestali ho tím, že ho poslali na čtyři roky do vězení, kde seděl s dalšími „vonsáky“ Václavem Havlem a Jiřím Dienstbierem. Kamila s dětmi za ním jezdila na návštěvy, posílala balíčky a dopisy, ale zároveň bez „generála“ Bendy objevila svoji vlastní sílu.

Světlem proti temnotě

Po ruské invazi na Ukrajinu v únoru 2022 se v Evropě vzedmula obrovská vlna solidarity. Česká republika nebyla výjimkou. Pomoc Ukrajině přicházela i od obyčejných lidí. Česko v mnoha ohledech patřilo mezi lídry v dodávkách pomoci napadené zemi.. Díky nadšení a odhodlání jednotlivců vznikly nové spolky a skupiny, které si pomoc pro brutální válkou ničenou zemi a její společnost vytýčily za svůj hlavní úkol. Tato kniha se věnuje těm nejvýraznějším osobnostem a projektům. Velmi podrobně popisuje práci organizace Team 4 Ukraine, která dodává přímou humanitární pomoc civilistům i konkrétní materiální podporu obráncům Ukrajiny. Dlouhodobě monitoruje válečné zločiny a zpracovává bezpečnostní analýzy. Ty se týkají také kybernetické bezpečnosti a informační války. Usilovně navíc podporuje výměnu informací a zkušeností mezi Ukrajinou a Českou republikou v bezpečnostní oblasti.

David Miřejovský

David Miřejovský (*1981) je veteránem zahraniční redakce České televize, kde působí od roku 2002. Je autorem několika zpravodajských dokumentů ČT24. Jako režisér se podílel na dokumentárních cyklech Na cestě a Kosmopolis. Byl stálým zahraničním zpravodajem ČT na Slovensku, v Rusku a ve Spojených státech. O masových střelbách a vztahu Američanů ke zbraním napsal knihu *Amerika na mušce*. Po ruské invazi na Ukrajinu opakovaně natáčel v oblastech bojů. Je spoluautorem knih reportérů ČT *Putinova válka* a *Zápasící Ukrajina*. S manželkou Jarmilou mají tři syny.

Jan Heřmánek

Jan Heřmánek (*1989) je předsedou Team 4 Ukraine, kam nastoupil původně jako řadový člen po začátku ruské invaze na Ukrajinu v roce 2022. Je také velitelem mechanizované roty Aktivní zálohy v armádě České republiky. Civilním povoláním marketingový specialista. Během krizí jako jsou povodně či pandemie Covid19 se aktivně zapojuje do pomoci ostatním. Za to získal různá ocenění od armády a dalších institucí v České republice. S manželkou Evou vychovávají tři malé děti.

Joseph Campbell

Joseph Campbell (1904–1987) byl americký spisovatel a pedagog známý především svou prací na poli srovnávací mytologie. Vystudoval Kolumbijskou univerzitu, kde se specializoval na středověkou literaturu, ve studiu pokračoval v Paříži a Mnichově. Přednášel na Canterbury School a poté na Sarah Lawrence College. Ve 40. a 50. letech spolupracoval na překladech upanišad a Rámakrišnova evangelia. Kromě toho redigoval díla německého učence Heinricha Zimmera o indickém umění, mýtech a filozofii. Jeho první vlastní dílo *Tisíc tváří hrdiny* vyšlo v roce 1949. Hned po vydání se mu dostalo příznivého přijetí a časem se stalo uznávanou klasikou. Je autorem monumentální série *Masky bohů*, jež vycházela v letech 1956–1968. Rok po jeho smrti představil televizní moderátor Bill Moyers Campbellovy názory milionům diváků v cyklu rozhovorů nazvaných *Síla mýtu*.

Masky bohů 2

Orientální mytologie

Přeložily Jana Novotná, Magdalena Řezáčová

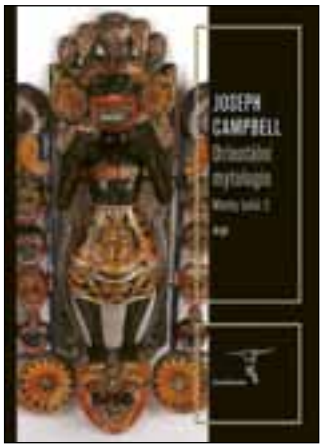

Poté, co Campbell v prvním svazku pod titulem *Primitivní mytologie* prozkoumal samotné kořeny mýtů a vlivu mytologie na lidské chápání světa, se v tomto druhém svazku zabývá východní mytologií a jejím vývojem. Proniká do základních mýtů a lidových tradic, které se vyvinuly ve velkých filozofiích Egypťanů a Sumerů, i do typických náboženství Indie, Číny a Japonska, tedy hinduismu, buddhismu, taoismu a šintoismu. Zatímco západní náboženství se zabývají dualitou dobra a zla, východní náboženství se zaměřují na příslib věčného života. Svazek *Orientální mytologie* pak zkoumá, jak se východní náboženství projevila v odlišných způsobech myšlení a vyjadřování.

Již vyšlo:
Masky bohů 1

Připravujeme
Masky bohů 3, 4

Moderní ruiny

Urbex & Stories

Urbex, to je průzkum opuštěných a zchátralých objektů. Nejde o veřejně přístupná místa, ale naopak o objekty, do kterých se člověk běžně nepodívá. Napospas ničemu zanechané vily plné věcí a jídla dávno zemřelých obyvatel. Velké industriální kolosy, požírající samy sebe. Zámky jako z pohádky Kráska a zvíře. Prázdné nemocniční chodby s oloupanou omítkou a čpící dezinfekcí. Mechem porostlé hotely, v nichž svůj řád obnovuje příroda. Prokleté domy, v nichž nechce nikdo žít. Minulost všech těchto budov je často stejně temná jako jejich budoucnost. Na takováto tajemná místa se teď můžou podívat i čtenáři z bezpečí svého křesla. Stačí otevřít knihu, nechat z ní promluvit fotografie a začíst se do příběhů tzv. moderních ruin – objektů, které se pomalu propadají do zapomnění.

Hana Lustig

Je autorkou projektu Urbex & Stories, zabývajícím se fotodokumentací opuštěných míst, industriální topografií a focením funkčních průmyslových objektů. Na svých fotografiích zachycuje atmosféru v opuštěných stavbách a systematicky mapuje objekty průmyslového dědictví. Celou její tvorbu si můžete prohlédnout na stejnojmenném webu Urbex & Stories, na sociálních sítích jako Facebook (Urbe & Stories) nebo Instagram (Urbex & Stories).

Hanina Veselá

To je její druhý pseudonym, pod kterým publikovala několik povídek a knih žánru sci-fi a fantasy (zejména cyklus *Magnólie*). Posledním románovým počinem byla temná fantasy *Krev teče vždycky červená* (Mytago, 2018).
Mezi její další záliby patří focení tzv. liminálních prostor, míchání koktejlů a chov vodních želv.

foto © Urbex & Stories

Rutger Bregman

Rutger Bregman je nizozemský historik a spisovatel. Vydal osm knih o historii, filozofii, antropologii a ekonomii. Jeho knihy *Humankind* (2020) a *Utopie pro realisty* (2017) se staly bestsellery Sunday Times a New York Times a byly přeloženy do 46 jazyků. Vystudoval historii na Utrechtské univerzitě a na Kalifornské univerzitě v Los Angeles (UCLA). Původně uvažoval o kariéře akademického historika, ale nakonec se pustil do žurnalistiky. Svou kariéru zahájil v nizozemských novinách De Volkskrant, poté přešel do nezávislé novinářské platformy De Correspondent, pro kterou psal deset let. V roce 2024 spoluzaložil neziskovou organizaci The School for Moral Ambition (Škola morálních ambicí), která se inspirovala jeho poslední knihou a chce pomoci co největšímu počtu lidí udělat krok směrem k práci s pozitivním dopadem.

foto © Stephan Vanfleteren

Morální ambice

Přeložila Blanka Konečná

Průměrná pracovní kariéra čítá přibližně dva tisíce pracovních týdnů, takže výběr činnosti, jejímž vykonáváním tento čas strávíme, je jedním z nejdůležitějších rozhodnutí našeho života. Přestože si toho jsme vědomi, miliony lidí dál trčí v nudných, nesmyslných nebo škodlivých zaměstnáních. Na toto plýtvání talentem existuje protilék: morální ambice. Tato kniha je o hnutí průkopníků, kteří mají vůli patřit mezi nejlepší, ovšem podle jiných, než obvykle uznávaných měřítek úspěchu. Roli zde ani tak nehraje astronomický plat, honosný titul nebo prostorná kancelář, jako spíš to, zda svým dílem přispívají k nejlepším řešením největších problémů světa. Kniha je návodem, jak se i vy můžete vydat cestou morálních ambicí.

Již vyšlo:
Lidstvo

Zkáza
Politika katastrof

Přeložil Jiří Pilucha

Katastrofy jsou ze své podstaty těžko předvídatelné. Neexistuje žádný historický cyklus, který by nám pomohl předvídat příští pandemie, zemětřesení, požáry, finanční krize nebo války. Když však katastrofa udeří, měli bychom být připraveni lépe než Římané, když vybuchl Vesuv, nebo středověcí Italové, když udeřila černá smrt. Koneckonců máme na své straně vědu. Přesto byla v roce 2020 reakce mnoha vyspělých zemí na nový virus z Číny špatně zvládnutá. Proč? Proč se jen několik asijských zemí poučilo ze SARS a MERS? Autor tvrdí, že pandemie odhalila hlubší patologie – patologie, které byly patrné již v našich reakcích na dřívější katastrofy. Kniha čerpá z mnoha oborů, včetně ekonomie, kliodynamiky a vědy o sítích, a nabízí nejen historii, ale i obecnou teorii katastrof a ukazuje, proč se naše stále byrokratičtější a složitější systémy s nimi vyrovnávají čím dál hůře.

Již vyšlo
Vzestup peněz, Civilizace. Západ a zbytek světa, Velký rozklad, Věž a náměstí, Britské impérium

Niall Ferguson

Niall Ferguson (*1964) je vedoucím pracovníkem Hooverova institutu na Stanfordově univerzitě, bývalým profesorem historie na Harvardově univerzitě a současným vedoucím pracovníkem Centra pro evropská studia tamtéž. Ferguson píše a přednáší o mezinárodních dějinách, hospodářských dějinách a dějinách britského impéria i amerického imperialismu. V roce 2004 byl zařazen mezi 100 nejvlivnějších lidí světa podle časopisu *Time*. Je autorem a moderátorem řady televizních dokumentárních seriálů, včetně seriálu *The Ascent of Money*, který v roce 2009 získal mezinárodní cenu Emmy za nejlepší dokumentární film. Je autorem patnácti knih, mezi jinými například *Civilizace: Západ a zbytek světa*, *Velký rozklad: Jak zanikají instituce a umírají ekonomiky*.

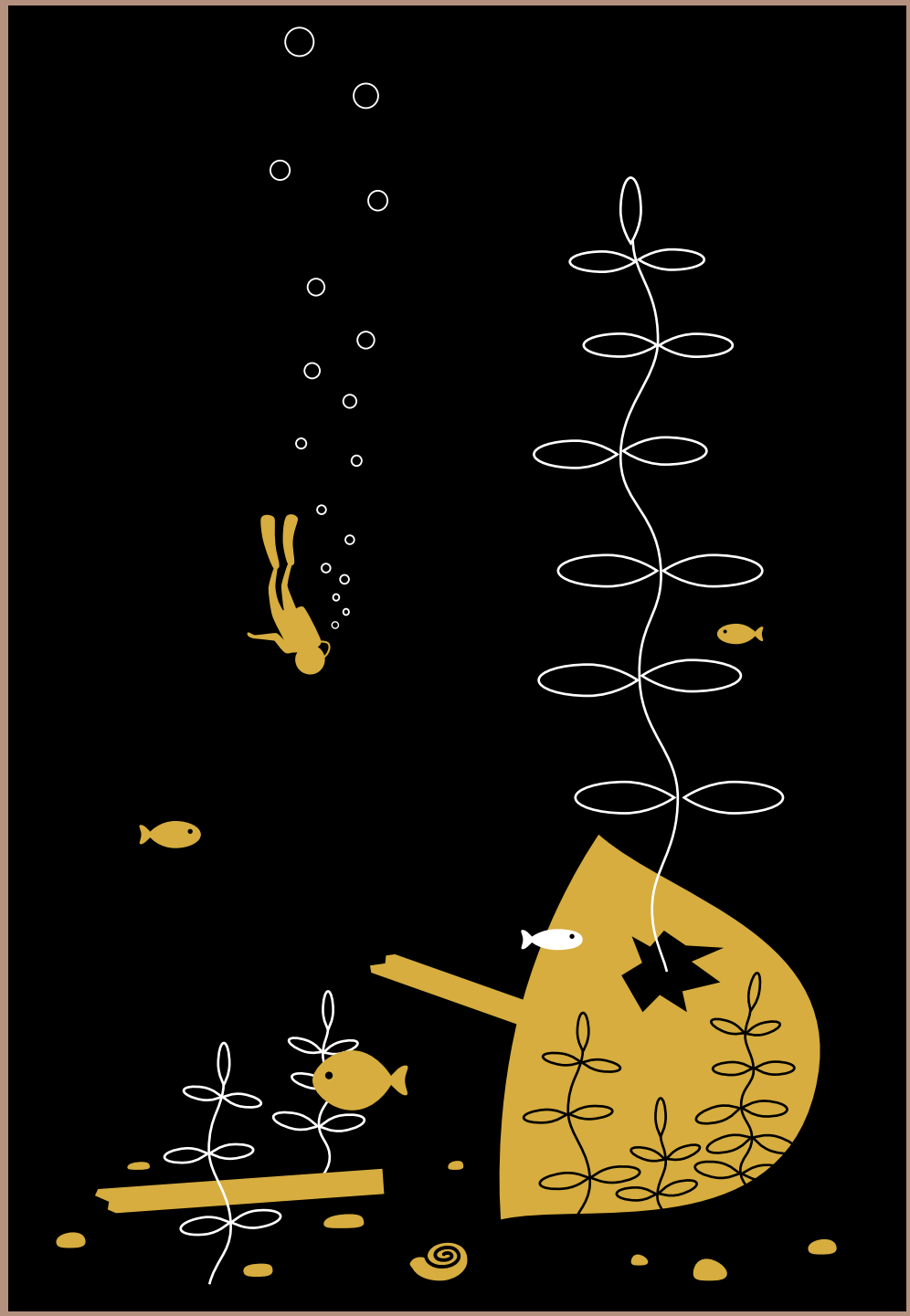

nakladatelství argo

Historická literatura

82–90

John Lukacs

John Adalbert Lukacs (1924–2019), maďarsko-americký historik, napsal více než třicet knih, včetně díla *Konec dvacátého století a konec moderní doby* (The End of the Twentieth Century: And the End of the Modern Age, 1993), které bylo nominováno na Pulitzerovu cenu. V roce 1944, během druhé světové války, sloužil v maďarském pracovním praporu. O dva roky později utekl do USA, aby unikl vznikajícímu komunistickému bloku. Díky svým znalostem anglického jazyka mohl po příjezdu do USA vyučovat na Columbia University. Nejdéle však Lukacs působil na Chestnut Hill College ve Filadelfii, kde učil od roku 1947 do 1994 a po dobu 27 let vedl katedru historie. Také působil jako hostující profesor na několika dalších univerzitách.

Stručné dějiny dvacátého století

Přeložil Pavel Vereš

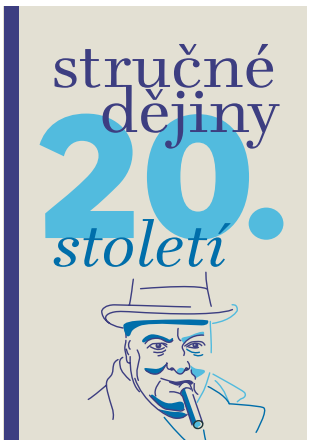

Kniha provází čtenáře nejdůležitějším děním uplynulého století, jež vymezují letopočty 1914 až 1989, tedy od počátku první světové války až do zániku Sovětského svazu.
Dvacáté století označuje za americké století, neboť Spojené státy americké v něm sehrály rozhodující roli na poli mocenských vztahů, ale i v oblasti novátorského, „moderního" způsobu života a kultury. Autor se hlásí ke zdánlivě překonanému pojetí dějin, jež dává přednost roli mimořádných jedinců před vlivem ideologií a obecně společenských trendů. Říká, že Josef Stalin a Adolf Hitler a na druhé straně Winston Churchill a Franklin Roosevelt byli prvořadými hybateli 20. století. Nebýt jich, jeho dějiny by se ubíraly velice odlišnými cestami.
Kniha se zaměřuje hlavně na dění v Evropě, neboť to formovalo poměry na celém světě. Nyní se ovšem dostává do popředí mimoevropský vývoj, daný vzestupem Číny i jiných neevropských zemí. V závěru tedy konstatuje, že končí jak věk světových válek, tak rozdělení Evropy, ale také evropský věk. I tak vyznívá kniha optimisticky: vidí sice příznaky úpadku ve sféře kultury a umění, ale v politické oblasti je demokracie při všech nesnázích celosvětově na vzestupu.

Roztříštěná doba

Přeložil Pavel Vereš

Osobně pojatý pohled na dějiny Československa od 30. do 90. let minulého století založila historička a antropoložka Daniela Spenser na osudech vlastní rodiny. Autorka usiluje o objektivní vylíčení historických událostí, jež vystupují z osudů jejích prarodičů stižených tragédií holokaustu. Věnuje se především životnímu příběhu své matky překladatelky Ruth Tosekové a jejího manžela významného redaktora a novináře Vladimíra Toseka. Oba byli aktivními účastníky společenského dění v 50. v 60. letech a aktivně se zapojili do událostí Pražského jara. Po odchodu z Československa se pohybovali v blízkosti představitelů exilu, včetně Jiřího Pelikána. V závěru se kniha zabývá i vztahem exulantů k české polistopadové společnosti. Autorka se nevyhýbá ani kontroverzním tématům, např. doložené spolupráci svých blízkých s StB, aniž by je však nějak soudila. Díky pečlivému studiu pramenů i schopnosti zachovat si od líčených událostí odstup se Daniele Spenser daří skloubit tzv. malé a velké dějiny 20. století.

Daniela Spenser

Daniela Spenser je historička českého původu (*1948), v roce 1968 opustila Československo a od roku 1972 žije v Mexiku, kde působí v Centro de Investigaciones y Estudios Superiores en Antropología Social v Ciudad de México. Specializuje se na téma studené války, především na historii vzájemných vztahů mezi zeměmi Latinské Ameriky a Sovětským svazem a na dějiny levicových politických hnutí v Mexiku. Je autorkou oceňovaných monografií *The Impossible Triangle: Mexico, Soviet Russia, and the United States in the 1920s* (Durham, NC 1999) a *Stumbling Its Way Through Mexico: The Early Years of the Communist International* (Tuscaloosa, AL 2011; původně španělsky), významný ohlas měl sborník studií *In From the Cold: Latin America's New Encounter with the Cold War*, který uspořádala spolu s Gilbertem M. Josephem (Durham 2008). Naposled publikovala biografii předního mexického dělnického vůdce ve dvacátém století *In Combat:The Life of Lombardo Toledano* (Leiden 2020).

Olaf B. Rader

Olaf B. Rader (* 1961) přednáší na Humboldtově univerzitě v Berlíně a působí v Monumenta Germaniae Historica na Berlínsko-braniborské akademii věd. Je autorem několika knih: *Grab und Herrschaft* (2003), *Kleine Geschichte Dresdens* (2007) či *„Wie Blitz und Donnerschlag". Die Kaiserkrönung Karls IV. nach den Berichten des Johannes Porta de Annoniaco* (2016), jež je věnována korunovační jízdě Karla IV. do Itálie v roce 1355. V nakladatelství Argo vyšla jeho úspěšná biografie římsko-německého císaře Fridricha II.

foto © Martin Kraft

Karel IV. Otřesy světa

Přeložili Zuzana a Václav Soukupovi
Revidovala Magda Králová

Ilustrační obrázek

V nejnovější biografii českého krále a římsko-německého císaře Karla IV. autor pojímá 14. století jako dramatické období, plné politických a hospodářských krizí, kulturního neklidu a hledání nového funkčního způsobu správy římsko-německé říše v severní Itálii, jižní Francii a v Německu, jenž vyvrcholil přijetím Zlaté buly v roce 1356. Kniha je založena na důkladné znalosti a mistrné interpretaci vyprávěcích a diplomatických pramenů, stejně jako na kritickém přístupu k dosavadnímu, téměř nepřebernému historickému bádání. Rader nahlíží osobu Karla IV. komplexním způsobem, přičemž důraz klade jak na jeho říšskou vládu, tak na její propojení se strukturálně zcela odlišným panováním v českém království. Mnohem více než dřívější bádání klade důraz na skutečnost, že Karel začal programově budovat novou říšskou rezidenci v Praze a s Prahou spojoval budoucnost římsko-německé říše. Stejně tak si všímá císařovy podpory a mecenátu umění a vzdělání. Zároveň však nijak nezamlčuje ani temné stránky Karlova politického života, jeho čirý pragmatismus, podíl na pronásledování kacířů a vypočítavý přístup k židovskému obyvatelstvu v mnoha německých městech.

Činy biskupů hamburského kostela

Přeložila a okomentovala Libuše Hrabová

Kronika s názvem *Gesta Hamburgensis ecclesiae pontificum*, tj. *Činy biskupů hamburského kostela*, je pokládána za zásadní pramen k dějinám severní Evropy v 8.–11. století. Její autor čerpal hojně z pramenů, ale i z vlastních poznatků, zvláště pobytů na dánském královském dvoře. Spis sestávající ze čtyř knih se vyznačuje mimořádnou literární hodnotou, zároveň jde však o významný pramen pro studium nejranějších dějin středoevropského a severoevropského prostoru. Autor v ní přináší zprávy o dějinách a geografii severního Německa, Dánska a dalších skandinávských zemí, přičemž pochopitelný důraz klade především na šíření křesťanství. V této souvislosti zmiňuje také události v severozápadním Rusku, na Islandu a v Grónsku.

Nové vydání překladu a komentáře medievistky a znalkyně dějiny Polabských Slovanů Libuše Hrabové (1928–2023) revidovala Magda Králová.

Adam Brémský

Adam Brémský, lat. Adam Bremensis (* před 1050, † okolo 1080) je pokládán za jednoho z nejvýznamnějších německých středověkých kronikářů. Působil zřejmě v Magdeburku a pak po většinu života jako kanovník v Brémách ve službách tamního arcibiskupa Adalberta, na jehož listinách je doložen.

Carlos de Sigüenza y Gongora

Útrapy Alonsa Ramíreze

Přeložila a okomentovala Jaroslava Marešová

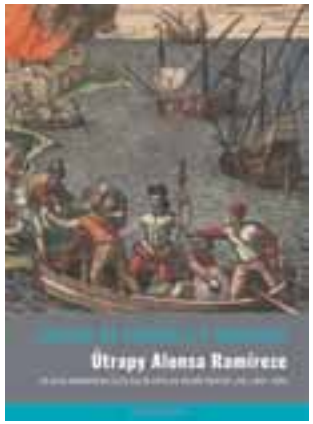

Pozoruhodný cestopis téměř románové povahy. Carlos de Sigüenza y Góngora, významný novošpanělský literát, dílo sepsal v květnu roku 1690 na základě ústního vyprávění Alonsa Ramíreze. Hlavní hrdina příběhu, dnes již doložená historická postava, pocházel z chudé rodiny z Portorika a ve věku třinácti let se rozhodl z vlasti odejít a hledat štěstí v Novém Španělsku. Poté odplul na vzdálené Filipíny, kde se uchytil jako námořník. Naděje na pohodlnější život se rozplynuly, když jeho loď v roce 1687 zajali angličtí piráti. S nimi se pak Alonso plavil něco přes dva roky, než ho nakonec u pobřeží Brazílie propustili. Poté se zbytkem svojí posádky na vlastní lodi proplul Karibikem a uvázl na mělčinách u břehů Yucatánu. Výčet míst, jež Alonso navštívil, udiví i moderního cestovatele: pracoval v novošpanělských městech Mexiku a Pueble, žil v Manile, podíval se do Malakky, Makaa i na Jávu, s piráty přistál na Borneu, v Austrálii a na Madagaskaru, přeplul Tichý, Indický i Atlantický oceán a po šesti letech na cestách po světě se vrátil do Mexika. Alonso poznal různé kouty španělského impéria i místa patřící jiným evropským mocnostem a byl také svědkem řádění anglických pirátů, jež se v díle barvitě popisuje. Snad právě podrobnosti o jejich krutém chování zaujaly místokrále Nového Španělska. Tamní přístavy často čelily pirátským útokům a Alonsův příběh se místokráli hodil, aby mohl na nebezpečí poukázat a žádat pomoc od španělského krále. *Útrapy* se tedy dostaly do nejvyšších kruhů královského dvora v Madridu a sehrály roli v místokrálových politických zájmech. Řádky poutavého cestopisu však možná neodráží Alonsův příběh zcela věrně. Některé detaily i jistá bílá místa ve vyprávění naznačují, že Alonso se ve skutečnosti mohl k pirátům přidat, a neplavil se jako jejich zajatec, nýbrž jako jeden z nich. Jsou tedy *Útrapy* vyprávěním zajatce, nebo vyprávěním piráta? Pravdu se již nedozvíme, v každém případě Alonsova dobrodružná cesta kolem světa zaujme čtenáře i dnes.

Ať si nemyslí, že jsme kolaboranti

Protektorát Čechy a Morava v letech 1939–1945

Přeložila Markéta Páralová Tardy

Ilustrační obrázek

Kniha vychází z autorova dlouhodobého a komparativně pojatého výzkumu kolaborace v době druhé světové války. Prostřednictvím českého příkladu se zamýšlí nad podobou a způsobem kolaborace českých politických a hospodářských elit včetně části inteligence s nacistickými okupanty v době existence Protektorátu Čechy a Morava. Tuto komplikovanou problematiku vnímá gradualisticky a zároveň odlišuje mezi různými formami kolaborace. Hlavní pozornost věnuje protektorátní vládě, postojům prezidenta Háchy, generála Eliáše, předsedy vlády Krejčího a samozřejmě ministra propagandy Moravce. Zamýšlí se nad rolí českých fašistů, především Vlajky, i nad obtížně historicky uchopitelnou pozicí intelektuálů i obyčejných Čechů, jejichž cílem mnohdy bylo „nějak“ přežít roky německé okupace.

Piotr M. Majewski

Piotr M. Majewski (*1972) je polský historik působící na Historickém ústavu Varšavské univerzity. Ve svých výzkumech se věnuje dějinám střední Evropy ve 20. století. Zároveň se specializuje na dějiny Československa v meziválečném období, resp. během druhé světové války. Publikoval několik zásadních časopiseckých studií a monografií. Mezi nejvýznamnější patří: *Bojovat či ustoupit? Možnosti obrany Československa na podzim 1938* (2004, česky 2018); *Sudetští Němci 1848–1948. Dějiny jednoho nacionalismu* (2007, česky 2014); *Kdy vypukne válka? 1938. Studie o krizi* (2019, česky 2022).

Umberto Eco

Umberto Eco (1932–2016) vystudoval středověkou filozofii a literaturu, působil jako vysokoškolský profesor, pracoval v televizi, v nakladatelství, psal sloupky pro avantgardní časopisy, v roce 1971 se stal prvním profesorem sémiotiky a ve čtyřiceti osmi letech vydal svůj první a hned bestsellerový román *Jméno růže*. Je významným představitelem postmoderny a avantgardy 60. let 20. století a držitelem řady prestižních ocenění i několika čestných doktorátů. Také Ecova románová tvorba vychází ze širokého rozpětí jeho odborných zájmů, i přes svou intelektuálnost si však udržuje celosvětovou popularitu.

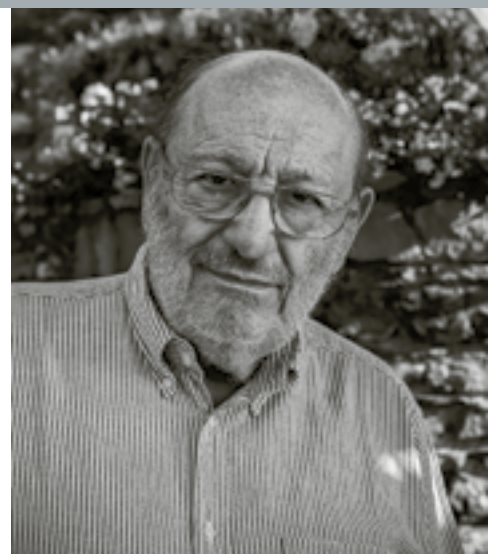

Hledání dokonalého jazyka v evropské kultuře

Přeložila Zora Obstová

Ilustrační obrázek

Jednu z posledních velkých knih Umberta Eca můžeme číst jako dobrodružné, zároveň však i velmi analytické zkoumání hledačů dokonalého jazyka od raného středověku po 18. století. Jazyk zde ale nevystupuje pouze jako komunikační prostředek, nýbrž i jako labyrint pojmů, alegorií a metafor, jež postupem doby ztrácely svoji všeobecnou srozumitelnost. Ve středověku byl za dokonalý jazyk pokládán jazyk, resp. jazyky (hebrejština, řečtina a latina) Bible. V raném novověku se začaly objevovat první pokusy o stvoření nového dokonalého jazyka. Tento umělý jazyk neměl jazyk Bible nahradit. Měl lidem poskytnout možnost, aby si plně rozuměli navzájem, což bylo považováno za jednu z cest k nastolení nové harmonie.

ABECEDNÍ SEZNAM AUTORŮ A ILUSTRÁTORŮ

Aaronovitch Ben 58
Atwoodová Margaret 60
Baltasar Eva 29
Basile Giambattista 32
Berlinová Lucia 16
Boardman Adam Allsuch 69
Bødker Benni 28
Bøgh Andersen Kenneth 28
Bregman Rutger 80
Brémský Adam 87
Buršíková Alexandra 45
Campbell Joseph 78
Coelho Paulo 30, 31
Colganová Jenny 34
De Mulder Caroline 10
de Sigüenza y Gongora Carlos 88
De Stoop Chris 26
Doležalová Marie 72
Durham Jonathan Edward 59
Eco Umberto 90
Eliot Thomas Stearns 17
Ferguson Niall 81
Frenchová Tana 51
Galeno Renren 63
Goldová Hannah 67
Gospodinov Georgi 21
Grinkevičiūtė Dalia 25
Guenassia Jean-Michel 6
Hannahová Kristin 18
Härmälä Anna 64
Heřmánek Jan 77
Horáčková Alice 76
Horáková Pavla 13
Horowitz Anthony 49
Hrabáčová Sabina 71
Chadima Martin 40
Janssonová Tove 65
Jonáš Martin 15
Jonášová Veronika 15
Jorge Lídia 19
July Miranda 8
Kehlmann Daniel 9
Kettu Katja 12
Kos Petr 43
Krásenská Klára 39
Kukačková Majka 44
le Carré John 50
Lee Miye 27
Levíčková Michaela 53
Lukacs John 84
Lustig Hana 79
Majewski Piotr M. 89
Majchráková Barbora 36
Mířejovský David 77
Mortensen John Kenn 28
Nicholls David 11
Novák Jan 41
Nowak Jenny 37
Óniši Kóiči 61
Pánek Josef 48
Patchettová Ann 20
Perryová Sarah 22
Pinfold Levi 67
Rader Olaf B. 86
Reed Perez Nadi 24
Riddell Chris 70
Rundellová Katherine 68
Růžička Matěj 72, 73
Sfar Joan 62
Sommerová Romy 33
Spenser Daniela 85
Stewart Paul 70
Stower Adam 66
Svoboda Aleš 15
Szántó Jakub 14
Šťastná Barbora 46
Tachezy Andrea 31
Tereszczuk Magda 35
Teršová Klára 42
Tolkien J. R. R. 56
Tuti Ilaria 52
Typlt Jaromír 38
Urban, David 55
Vargas Llosa Mario 23
Veselá Hanina 79
Vitíková Jana 47
Walliams David 66
Williamsová Pip 7
Wynn Fonstadová Karen 57
Zlý Vladimír 54, 55

ABECEDNÍ SEZNAM PŘEKLADATELŮ

Ben Ari Petra 27
Bernstein David 21
Brabec Michal 29
Bramborová Marcela 35
Brechensbauer Jan 32
Groesl Vít 29
Hanuš Jiří 50, 59
Hanušová Jitka 12
Havlíková Marie 19, 31
Havlíková ter Harmsel Veronika 26
Herold Kryštof 24
Holý Petr 61
Hrabová Libuše 87
Chartier Jana 10
Charvátová Anežka 23
Jeníková Jitka 51
Johnová Lucie 49
Kličník Richard 63, 64
Knápková Martina 16
Konečná Blanka 80
Králová Magda 86, 87
Kretzerová Taťána 29
Křesťanová Dominika 60
Lergetporer Helena 52
Lidmilová Pavla 30
Lyčková Viola 70
Marešová Jaroslava 88
Marková Michala 8
Marková Vlášková Tereza 20, 67
Novotná Jana 78
Novotný Robert 28
Obstová Zora 90
Páralová Tardy Markéta 89
Pěnčiková Magda 34
Pilucha Jiří 81
Pintāne Inese 25
Pokorný Martin 17
Polochová Markéta 18
Pošustová-Menšíková Stanislava 57
Půček Michael 9
Punge Puchalská Barbora 68
Řezáčová Magdalena 78
Sedláčková Anna 25
Sobotová Lenka 7, 33
Soukup Václav 86
Soukupová Zuzana 86
Šimpachová Iveta 6
Štefelová Nikola 56
Štukavec Libor 65
Tolimat Rani 22
Tschon Robert 69
Urban Miloš 11
Vereš Pavel 84, 85
Volhejnová Veronika 66
Zahálka Michal 62
Žáček Milan 58

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☏ **222 781 601**
@ **argo@argo.cz**
www.argo.cz

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☏ 222 781 361
@ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☏ 226 519 376
@ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
beletrie, italská literatura
☏ 222 782 265
@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčník
edice Argomiks a Bibliofilie
☏ 222 783 513
@ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašínová
beletrie, španělsky psaná literatura
☏ 273 132 173
@ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☏ 273 132 176
@ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☏ 222 781 597
@ martin.nodl@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☏ 273 132 174
@ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☏ 222 780 184
@ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☏ 273 132 177
@ alena.pokorna@argo.cz

Markéta Šnoblová Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☏ 222 780 190
@ marketa.snoblova@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
@ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
beletrie, frankofonní literatura
☏ 222 782 265
@ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☏ 222 783 514
@ milos.urban@argo.cz

Oldřich Vágner
edice Crossover
@ oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková
anglofonní a severské literatury
☏ 273 132 173
@ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická

Milan Dorazil
☏ 222 782 260
@ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková
☏ 222 781 608
@ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová
☏ 222 781 608
@ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná

Pavel Růt
☏ 222 781 606
@ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková
☏ 222 781 608
@ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace

Zdenka Křikavová
☏ 222 781 601, 733 650 762
@ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková
☏ 222 783 513, 724 182 323
@ ulrika.horáková@argo.cz

Jan Křikava
grafik
☏ 773 133 623
@ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar
asistent propagace
@ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt

Pavel Krummer
☏ 222 783 512
@ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva

Markéta Matušková
nákup práv
☏ 273 132 175
@ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková
prodej práv
☏ 222 782 265
@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová
nákup práv
☏ 222 782 262
@ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení

Jana Kühnlová
☏ 222 782 147
@ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová
☏ 222 780 191
@ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce

KOSMAS
Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
☏ 226 519 400
@ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

ARGO

Ediční plán 2025
leden–červen

Nakladatelství Argo
Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2025
Grafická úprava © Jan Augusta, 2025

J. R. R. Tolkien – Boxy

1. box obsahuje

Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky /
Pán prstenů – Společenstvo Prstenu / Pán prstenů – Dvě věže /
Pán prstenů – Návrat krále / Silmarillion

2. box obsahuje

Beren a Lúthien / Húrinovy děti / Nedokončené příběhy /
Pád Gondolinu / Pád Númeronu / Příběhy z nebezpečné říše